

Știința tinerețului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 6009

8 PAGINI — 30 BANI

SÎMBĂTĂ 14 SEPTEMBRIE 1968

ANCHETA NOASTRĂ DESPRE

CAPITOLUL UNU AL ANULUI ȘCOLAR

LUNI, ÎN ÎNTREAGA ȚARĂ SE REDESCHID ȘCOLILE

Simțim de câteva zile că începe școala: s-au reîntors copiii pe la casele lor din călătoriile și vizitele de vacanță. Larma lor nu ne-a supărat, dimpotrivă, ne-a plăcut pentru semnul anticipat pe care l-a dat de început a unei activități serioase.

Luni, însă, vom băga de seamă, pe străzi, se va așterne liniștea. Copiii noștri pleacă la școală. Vor intra în posesia darului de început de an, darul fărăi pentru toți școlarii săi: manualele. Vor începe lecțiile, prima oră de școală. Iar noi, — noi vom fi liniștiți că ne știm copiii pe mîini bune, sigure, responsabile — ale școlii, ale dascălilor. Cum să spunem, — e o liniște activă, căci nu stăm cu mîinile la piept lăsînd tot greul pe umerii școlii. Noi toți începem școala, ne simțim cu toții răspunzători de destinele ei. După cum remarcăm, o răspundere la dimensiuni naționale, așa cum începutul de an școlar înseamnă în viața țării noastre un act național de cultură. Lecția învățămîntului, sub auspiciile căreia începe școala anul acesta, dă semnificații sporite acestui act — ce continuă, ca în fiecare toamnă, migala cu care cei mai tineri culeg semnele înțelepciunii, ale priceperii, ale științei de-a construi dăruindu-și energiile patriei, poporului.

Noi am sunat clopoțelul mai de mult pentru prima oară, de fapt, nu de școală, ci despre școală. Catalogul anchetei noastre este cuprinzător: răspund directorii de școală, diriginții, profesorii, elevii.

Putem fi optimiști și semna „în alb”, cum se spune, pe cuvînt de încredere, promisiunile pentru anul școlar. Sînt generoase și nicidecum făcute sub mînul atmosferei festive, nu au aerul provizoratului. Dimpotrivă, legătura răspunsurilor primite, ca și propriile noastre constatări „la fața locului”, ne dau dreptul la certitudini. Atmosfera din școală este atmosfera întregii țări — o atmo-

sfere de lucru. Oamenii școlii su chibzuit îndelung cum să-și orienteze activitatea în acest an de învățămînt. Pentru aceasta a fost nevoie de o privire în urmă și înainte cu răspundere și ochi critici, recunoscînd succesele ca și greșelile cu aceeași luciditate pedagogică.

Legea învățămîntului — notează toți — le-a fost îndreptar. Ea dă măsura activității ce va urma. Principal, firește. Amănuntele, modul de a acționa, le stabilește fiecare școală, fiecare cadru.

LUCREȚIA LUSTIG

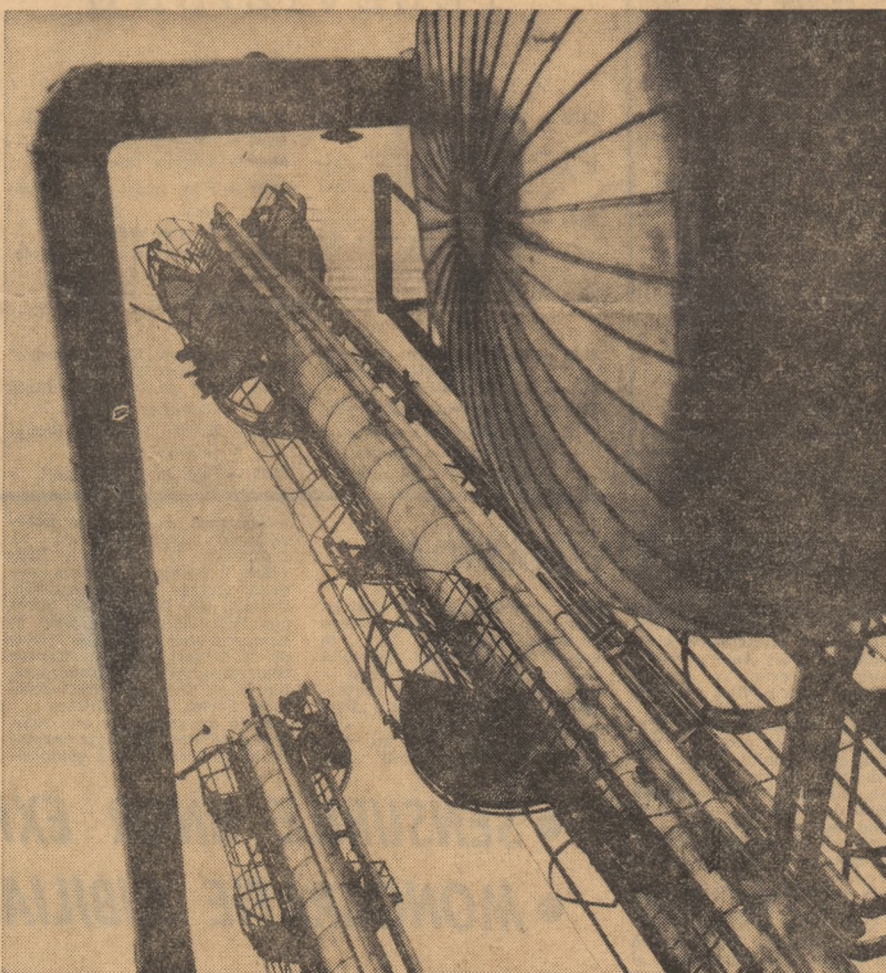
(Continuare în pag. a IV-a)

Construcții de locuințe

În „Cartierul marinarilor” din apropierea portului Constanța au fost date în folosință primele patru blocuri din cadrul noului ansamblu de locuințe ce se construiește aici. Într-un stadiu avansat se află și construcția

celorlalte blocuri prevăzute pentru anul acesta, a centralei termice și a două posturi de transformare a energiei electrice pentru deservirea noului ansamblu de locuințe.

(Agerpres)

Coloanele argintii ale chimiei, sfredelind înălțimile

Foto: O. PLECAN

ORĂȘEL AL EVELILOR

La Cluj, în vecinătatea noului cartier de locuințe Gheorgheni, s-a construit un orășel al elevilor. Pînă în prezent aici s-au ridicat 15 corpuri de clădiri, urmînd ca numărul construcțiilor să crească. Între noile edificii de învățămînt terminate recent se menționăm un liceu energetic, un liceu care va pregăti cadre pentru construcții și transporturi, un liceu de specialitate pentru muncitorii calificați în industria alimentară. S-au construit, de asemenea, două cantine, una cu 2.000 locuri și alta de 300 locuri, 4 cămine care vor putea caza circa 1.500 elevi, ateliere didactice, diferite alte clădiri anexe.

călă de sticlă — un univers fără hotar, mereu în alte forme și culori, desenînd ideile, relieful, chipurile și duile hărți inexacte, teritoriile ale visului. Caleidoscopul e ca o calea răsturnată în fundul unei cești, închipluerea unui ocean străbătut de curenti înefabili, de animale ciudate, în ecranul lui poți să vezi o floră mai subtilă decît producția gerului în februarie pe un geam sau pur și simplu MOBILURI, cum elaborează sculptorii moderni, natura constrînsă să intre în cuburi și linii, în delirul metalelor confonșionate sau în imbinarea de materii eterogene.

Cu aceste zise o să-mi dai voie să privesc zilnic lucrarea mea de cloșuri și culori la această scenă pestriță a lumii? O să încercăm să ne jucăm de-a oamenii, de-a sentimentele, de-a ce naiba nu ne putem juca?

destul, subtilul și de nelocuitul caleidoscop!

Interlocutorul nostru spre lumea ficțivă, cel ce bicuila istovita închipluere a unor băieți sărmani la locul pricării metaforei etno e vorba de artă. Sînt întrebări care ceva despre tainice călmării și mărturisesc că de lute ori am în față o foale albă de hirtie, mă simt ca un scafandru la primul său plonjon în ocean. Sîtu cu ce e dincolo de imensul planeton alb, ce caracatite ale conducătorului îmi vor devora vreun personaj și cum va muri o aprigă femeie ce mi-o ia înainte din uzina de scris?

Cochetării o să spuneti, dar nu e nevoie să tuc mina la inimă ca să vă conving. Pe auditor îl trimit deci la vechiul și inestimabilul instrument al copilăriei: caleidoscopul. Din trei bu-

constelații cum cartea de Astronomie de mai tîrziu nu avea să-mi releve. Bielele buciă de sifon fărîmițat arunca-te de capriciu unei întorsociri de mină aveau o fantezie fără sfîrșit și cînd negustorul a introdus și apa în scara alchimică a vrăjitorilor ief-tine, stîmparea și dragostea mea pentru instrument au crescut pînă la paroxisim. De atunci, m-am uitat încă de cîteva ori prin aceste ochelane mirifice de carton și am putut să regret că totdeauna nu vom ști totul despre un lucru. Apăruseză lăpă, lentila, pelicula colorată, filmul rupt la un colț, mixtura de fotografii în cele confetti; o, ce miraje noi, ce ferice pentru copiii acestor zile ce se joacă cu pistoale de cow-boy aduse în pachet din Texas, uitînd mo-

caleidoscop

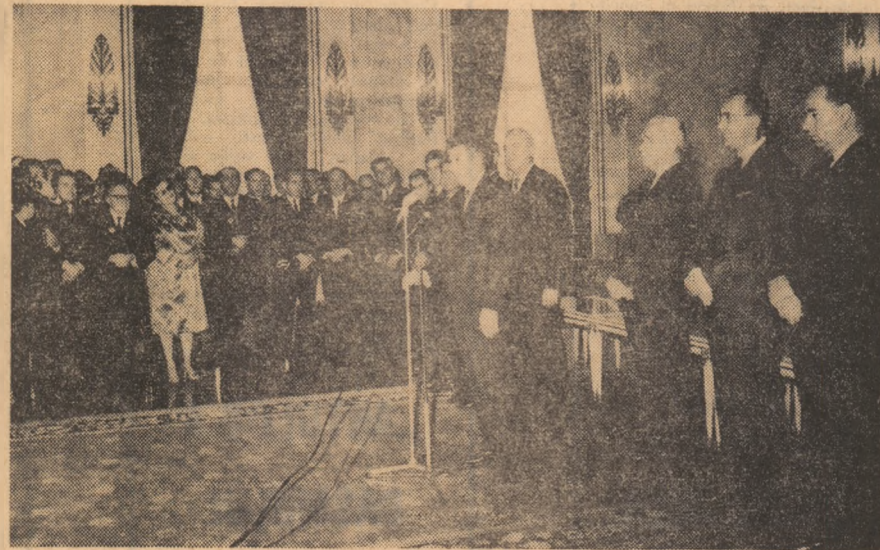
EUGEN BARBU

În universul meu infantil populat cu păpuși de cîrpă și țalaj, cu cercuri de metal șleampete la concurență, cu perfecție produse ale artei manufacturiere, cu prășii, arcuți și mica industrie născută din lecturi interzise, figura un instrument savant de doi bani furnizat totdeauna de un băcan inventiv, gata să schimbe teresia cu produsul de papetărie: caleidoscopul.

Văzută retrospectiv, invenția mi se pare și-acum o minune a tehnicii domestice, un fel de ochelane gata să-mi arate fețele neconoscute ale infiniului mic și-ale infiniului mare. Într-o magie ce închipluiea fortul Knox, apărât împotriva unor indieni ce se dovedeau în cele din urmă numai ostenii cobîlitați ai străzii, cînd vinetele și ridicibile de tună, studiam un cer magnanim plin de plachete albastre, verzi și roz,

ANIVERSAREA CENTENARULUI FILARMONICII „GEORGE ENESCU”

SOLEMNITATEA ÎNMÎNĂRII UNOR ÎNALTE DISTINCȚII

Cu prilejul sărbătorii Centenarului Filarmonicii de stat „George Enescu” din București, vineri dimineața, la Palatul Republicii, a avut loc solemnitatea înmînării de ordine ale Republicii Socialiste România, unor oameni de cultură și artă.

Înalte distincții au fost înmînate de tovarășul

Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Stat.

La solemnitate au luat parte tovarășii Ion Gheorghie Maurer, Gheorghie Apostol, Emil Bodnaras, Paul Niculescu-Mizil, Virgil Trofin, Manea Mănescu, Dumitru Popa, Constanța Crăciun, vicepreședinte al Consiliului de Stat, Con-

stantin Stătescu, secretarul Consiliului de Stat, Pompiliu Macovei, președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, precum și președinți ai uniunilor de creație și alte personalități ale vieții noastre culturale și artistice.

(Continuare în pag. a VII-a)

CUVÎNTUL ROSTIT DE TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

Stimați tovarăși,

Dați-mi voie să felicit în mod călduros colectivul Filarmonicii din București cu ocazia sărbătorii centenarului existenței sale. Distincția acordată colectivului filarmonic este o apreciere, aș putea spune modest, a contribuției de seamă pe care această instituție a adus-o de-a lungul anilor la ridicarea culturii românești, la înflorirea muzicii naționale a poporului nostru, la înflorirea muzicii țării noastre. (Vii aplauze). În același timp, aceasta este o dovadă de prețuire a activității depuse de Filarmonică pentru interpretarea și propagarea în România a creației marilor compozitori străini, pentru înălțarea și pe această cale a prieteniei dintre popoare. Doar este știut că muzica, mai mult pînă la celelalte arte, slujește cunoașterii reciproce și comunicării între popoare, înfrățirii lor pe calea progresului. (Aplauze puternice).

Doresc, totodată, să vă adresez, tuturor celor care ați fost distincți astăzi cu ordine ale Republicii noastre socialiste, cele mai calde felicitări (A-

plauze). Aceste felicitări sînt adresate în aceeași măsură colectivului în care vă desfășurați activitatea, tuturor oamenilor de artă din aceste domenii de activitate. (Aplauze).

Cunoașteți activitatea neobșidă a poporului nostru în edificarea noii orînduirii sociale. Cunoașteți rezultatele obținute în această mareă operă constructivă. Doresc să subliniez că prin activitatea desfășurată în colectivele din care faceți parte, prin eforturile dv. de a da expresie sentimentelor nobile ale poporului nostru, idealurilor umanitare de care el este animat, prin munca închinată propagării culturii noastre noi, dumneavoastră aduceți o contribuție însemnată la marile succese dobîndite în construcția socialistă în România.

În zilele noastre, arta a început de a mai fi în România privilegiul unui grup restrîns de persoane. Ea a devenit, cu adevărat, un bun al întregului popor. Muncitorii, țărani, intelectuali, tineri sau bătrîni, doresc ca după muncă să asculte o muzică frumoasă. Cîntecul poate să-i și destindă, și, în același timp, să-i îmbărbăteze

în munca și lupta lor. În trecutul zbuciumat și eroic al poporului nostru știți cu toții ce rol important au jucat muzica, cîntecul, arta în general. Noi apreciem contribuția adusă și în trecut și astăzi de artiștii patriei noastre, sîntem convinși că ei vor și să dezvolte cele mai bune tradiții ale muzicii și cîntecului poporului român, să ridice pe trepte tot mai înalte tradițiile noastre revoluționare, patriotice și umanitare. (Aplauze entuziaste, prelungite).

Dorim ca, miliind prin artă dv. în spiritul dragostei de patrie, al devotamentului pentru cauza socialismului în România, să militați în același timp pentru dezvoltarea prieteniei și colaborării între toate popoarele țărilor socialiste, între toate popoarele lumii. Creația dv. întregă artă a poporului nostru să fie închinată progresului și păcii în lume. (Aplauze puternice).

Felicitîndu-vă cu acest prilej, vă doresc din toată inima cele mai depline succese în activitatea dv. și multă sănătate. (Aplauze însuflețite, îndelungi).

O NOUĂ SPERANȚĂ ÎN LUPTA ÎMPOTRIVA CANCERULUI

SPECIALIȘTII ROMÂNI

(CITITI ÎN PAG. 5-A)

- Prof. dr. N. CAJAL
- Prof. dr. O. COSTĂCHEL
- Dr. M. STERESCU

Ne vorbesc despre senzaționalele rezultate ale prof. GEORGES MATHE

PAG. A 3-A

THALIA la început de STAGIUNE

PAG. A 6-A

Satiră și umor

PROIECȚIILE CINCINALULUI

ORGA chimiei

Coincidență de nume, supra-punere de imagini. Brazil. Statuă masică, miresme de cetini, rășina traversînd trunchiuri robuste. Diferența e insesizabilă. Arome de țîței își fac loc prin labirintul argintiu, în drumul spre partea finală care își mută, la comandă, locul de fixare.

Depășind odată pragul de intrare, ni sub precii paradoxul chimiei. Unul din ele. Cit vezi cu ochii, sfredelind cerul, cilindri de metal. Sînt parcă puse anume să-și smulgă vocaliza, să te fixeze locului mult de umire. Este ceea ce se întîmplă călătorului aflat la

fereastra vagonului venind sau plecînd spre Ploiești. Dar citi dintre acestia n-au încercat să le dezlege sensul, misterul existenței, întorcînd pe dos, cu mintea casele emense, argintii? Nici un răspuns. Norocul este obligat să rămîind la ușă. Purtată pe retină, imaginea aleargă, multiplicată — la ce ordin oare? — în toate direcțiile. Așa se face că emblema Brazilor este prezentă, familiară oriunde.

OPTIMISMUL MEMORIEI

Memoria invită la precizări, la terarhizarea datelor. De loc încomod, în cazul de față, prin cursul

evenimentului. Debutul — 30 iunie 1965. Anul Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Român avea să deschidă cartea de existență a Combinatului Petrochimic-Brazil, acoperindu-i prima filă cu datele biografice ale unităților inaugurale. Fabrica de polietilenă și instalația de modificatori s-au așezat la start existenței cetății dominată de liniștea modestă a sal-turilor spectaculoase pe care le acceptă în circuitul său ceea ce figurază sec în limbajul de uzanță — materie primă.

A fost un prim gest al constructorilor în colocoluț angajat cu viitorii stăpîni ai lucrurilor. În

N. UDROIU

(Continuare în pag. a II-a)

SEMNAL

CRONICA PLASTICA

„CANTATA HUMANA“

Am încercat să înțelegem de ce se numește acest volum „Preșința luminii“ și am văzut că este un titlu incident...

Poate că la prima impresie „basmul cult“ pare o contradicție în termeni...

Deosebit de interesantă această istorie a bătăliei și victoriei de la Mărășești...

IOANID ROMANESCU „PRES UNEA LUMINII“

deschide calea către „Cazematele“. Să citim: „Văzătorul de ziare înfirm de război / strigă evenimentele de parcă războiul / groaza din mașina ambulantă“

„ANTOLOGĂ BASMULUI CULT“

De aceea basmul cult — la fel balada, ori lirica scurtă — nu se refuză semnăturii și, în același timp, nu-și pierde specificitatea...

RADU VALENTIN: „MĂRĂȘEȘTI 1917“

englez Times scria: „Românii s-au lăsat cu un eroism care-l mai presus de orice laudă (...) Românii au luptat cu o tenacitate extraordinară“

PETER BALOGH — „Cet mari și cet mici“

Recenta expoziție de sculptură a artistului Peter Balogh impune rememorări. Pe de o parte datorită consecvenței cu care își realizează intențiile, evoluției logice, organice a viziunii desfășurate ritmic, pe etape (aproape metodic și lucrul nu surprinde la o structură cerebrală)...

„Mersul“, „Transhumanță“ etc. Căldura și înțelegerea cu care artistul s-a apropiat permanent de universul uman s-au canalizat în aceste lucrări generalizatoare, filozofice, către o simbolică mai subtilă și mai bogată cuprinzătoare în același timp...

Angela Balogh cunoscută ca graficiană, expune „tradițional“ așa zice, alături de soțul său, (țesături de rafie, în care cultivă într-o manieră decorativă, textili, o viziune cu subtilități și valori cromatice picturale. Motivele acestor țesături nu sînt altă de „indiferență“ pe cât ar îngrădi genul, ele vînd în evocare lirică a naturii, a ciclurilor ei naturale (și nu numai o ritmică agreabilă de elemente plastice)...

TELEVIZIUNE

Table with TV program listings for various channels and times, including categories like 'PROGRAMUL I' and 'PROGRAMUL II'.

CINEMATOGRAFE

- NEINTELUL rulează la Patria (orele 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,15).
VIN CICLIȘTI rulează la Republica (orele 9,30; 11,45; 14; 16,30); 19; 21,15).
OCOLUL (orele 21). Victoria (orele 9; 11,30; 14; 16,30; 18,15; 20,45).

(Urmare din pag. 1)

1966 — primul an al cincinalului, un nou certificat de cetățenie: au intrat în scenă secțiile de oxid de etilenă-glicoli și anhidridă ftalică. Anul curent — avem în auz încă vestile primite la Brazi — a început să producă instalația de fenol-aceton. Trei date care restrîng în suprafața mărginită fragmente de autentică valoare a industriei petrochimice românești.

CENTENARUL FILARMONICII

Bucureștii muzical trăiește în fiecare dintre serile închinat Centenarului Filarmonei emoționante evocări sonore asupra cărora vom reveni în cronica pe care o vom publica după ultima din aceste manifestări.
Paralel cu seria acestor concerte care s-au propus o sinteză a programului estetic promovat timp de un veac, în rotunda Ateneului, o expoziție înedită de fotografii, afișe, programe, scrisori recompane în imagini de o adincă expresivitate, momentele unei impunătoare istorii.

colaborează cu orchestra bucureșteană: Dimitrie Dinicu, C. Dimitrescu, D. Popovici — Bayreuth, I. Rejenscu, Eduard Caudella, George Ștephănescu, Gh. Catargi, Gh. Dima. Peste cîțiva ani Filarmonica prielujește afirmarea unei strălucite pleiade de dirijori români: George Georgescu, Alfred Alexandrescu, Ion Nona Ottescu, Mihail Jora, Ionel Perlea, C. C. Nottara.

SENSURILE UNOR EXPONATE MONOGRAFIE JUBILIARĂ

Paralel cu expoziția, o impunătoare monografie difuzată în aceste zile de Filarmonica oferă iubitorilor muzicii cîteva din cele mai impresionante pagini ale istoriei primei instituții muzicale a țării. Semnată de muzicologul Viorel Cosma monografia (însoțită de aproape 100 de ilustrații) prezintă înainte de toate un doosbit interes muzicografic prin Anexele ce cuprind programele tuturor concertelor simfonice pe parcursul celor 100 ani de existență și titlurile tuturor înregistrărilor pe discuri realizate de Filarmonica centenară.

„România — țară a muzicii, Filarmonica summa a muzicalității românești“ — va nota pe una din paginile acestei emoționante cărți, celebrul violoncelist Gaspar Cassado.

QUOD ERAT DEMONSTRANDUM...

Media de cîștig a salariaților din Combinatul petrochimic Ploiești este sub 28 de ani. Peste o mie din cei care lucrează aici sînt membri ai organizației U.T.C. Combinatul crește, se dezvoltă, largindu-și, în paralel, cercul muncitorilor tineri. Patru sute s-au angajat numai în ultima lună, provenind din școala profesională. O dublă ascendență, în cuplu: combinat-tineri. Creșterea germinată pe colțul de stîncă, fertil și durabil, al anilor cincinalului.

ORGANICHIIMIEI

aptitudini demonstrate. Sintem în septembrie, luna echinoxului de toamnă. Se poate vorbi, deci, de un moment al retrospectivității. Pe opt luni, planul producției globale a fost îndeplinit cu 105,1 la sută. Inseamnă că beneficiarii au adăugat cantităților scontate un plus emanînd din capacitatea chimicilor de a se valorifica mai bine pe ei înșiși. Afirmajă valabilă egal și pentru solicitanții de peste hotare: dovadă planul de export îndeplinit în proporție de 130,2 la sută. Și pentru că la noi

interstițiilor în radiografia activității optime din întreprindere. Un fel de ochi magic cu pupilele dilatate continuu, reținînd elementele de care germinează apoi căutările stăruitoare în vederea elaborării soluției. Cîmpul de existență al preocupărilor laboratoarelor include linii numeroase. Cunoașterea proceselor tehnologice din secțiile de producție (serviciul este organizat pe colective corespunzînd secțiilor, ceea ce asigură cuprinderea complexă, multiplă a problemelor în zona vizuală a instalației radar) cunoașterea amănunțită a catalizatorilor folosiți sub aspectul reproducerii, explorării, regenerării, cunoașterea tuturor auxiliarelor în scopul lucrării cu produse indigene, cunoașterea produselor principale și secundare; teste funcționale pe instalații în mersul lor pentru a detecta puncte de stragulare. Am enumerat astfel ceea ce am putea numi orizont științific al serviciului, programul său de activitate. Remarcăm tenta aplicată exclusiv spre semnele de exla-

tră. Interlocutorii mei, dr. ing. Victor Părășanu — șeful serviciului și Ion Hoșea, șef de laborator, au folosit-o în câteva rînduri. Ce este de fapt serviciul cercetării? Dintr-un anume punct de vedere l-am putea asimila cu o clasă de școală. Aceasta și este de fapt impresia ce și-o produce atmosfera din interiorul clădirii. O clasă cu 103 „elevi“, în jur de 90 tineri, membri ai organizației U.T.C. avînd un „diriginte“ dirijînd cu autoritatea cinetica prospectării, diagnosticării și rețetării

mare ce le lansează producția. Ca să desfășurăm ecranul concret să nominalizăm numele pe care-l poartă orele consumate în vecinătatea marilor case chimice sau a eprubetelor, ar trebui un spațiu pe măsură. Ne simțim obligați să precizăm cel puțin că eficiența economică a activității serviciului subsumînd exclusiv problemele aplicate sau în curs de aplicare pe perioada 1967—1968 se ridică la suma de 31 milioane lei. Cîțivi în spațiile acestei cifre care se prezintă singură, lucrările pen-

superioare. Și pentru că noul este asociat dinamic, aluzia este preluată întocmai. Zece specialiști sînt doctoranzi — nota bene — cu lucrări din activitatea combinatului. Laboranții fără studii medii au fost îndrumați, în corpore, să-și continue școala. Iar în cadrul serviciului, după un program de instruire individuală, se verifică odată la trei luni, se procedează la aprofundarea diferitelor capitole a căror cunoaștere este impusă de activitatea curentă.

Pentru că stagiunea teatrală 1968—1969 își va inaugura curind ascensiunea către nerăbdarea publicului (multe teatre și-au început activitatea cu reluări din repertoriul trecut), ne-am adresat citorva directori de teatre din București și din țară, cu intenția de a afla, pentru cititorii ziarului, care sint proiectele lor repertoriale și mai cu seamă ce intenții artistice guvernează aceste proiecte, care sint coordonatele ce definesc personalitatea fiecărei teatre.

Un chestionar inițial (cu funcție strict orientativă, și depășit de altfel de mai toți interloectorii noștri, căci fiecare colectiv are problemele lui specifice) a sunat cam în felul acesta:

1. Care este repertoriul teatrului dv. în stagiunea 1968 — 1969?
2. Care sint rațiunile sale ținind seama de raporturile cu publicul, de structura specifică a colectivului, de necesitățile dezvoltării profesionale a actorilor tineri?
3. Există o linie — ideatică, tematică, estetică, sau cum preferați s-o numiți — a repertoriului, care să asigure continuitatea unui program estetic al teatrului?
4. Care este, în acest program, contribuția specifică a artei spectacolului? Tinde teatrul dv. spre o spectacologie proprie?
5. Ce impedimente stau în calea realizării ideale a programului estetic preconizat?

Graba plină de atenție cu care ni s-a răspuns la întrebări ne-a demonstrat că animatorii colectivelor noastre teatrale doresc, mult mai des decit îți se oferă prilejul, să se exprime, să se explice, să-și confrunte intențiile și realizările. Ni s-a părut această dorință, un semn de bun augur pentru stagiunea care începe.

Răspunsurile primite, luate în ansamblu, schițează un început de biografie anticipată a stagiunii 1968—1969, care, ca orice biografie, invită la caracterizări și concluzii. Ne-am propus să le întreprindem spre sfîrșitul acestei luni, cînd, în urma obișnuitei plene de toamnă a Direcției Teatrelor, repertoriile vor căpăta contur definitiv.

Cu acel prilej ne vom exprima propriul punct de vedere în privința premiselor care se întrevăd ca stagiunea 1968—1969 să instituie într-adevăr o nouă etapă, calitativ superioară, în viața teatrală românească.

maxime șansa de afirmare. Eco-luția în roluri de prestigiu și tin-dărului actor apert pentru profesie, încredere, îl prezintă spec-tatorului cel mai avantajos posibi-l. Ne bucurăm că nu ne-am îngelat niciodată și nu am avut regret.

În teatrul nostru, cu 8—9 premiere pe an, cu numai 30 de actori, tineretul se manifestă cu continuitate, an de an, evoluția lui profesională puțin și urmărită îndeaproape.

Din păcate avem și cazuri cînd rolul titular de la început naște morbul aroganței și al disprețului pentru rolul mic, pentru studiu.

Un program estetic al teatrului? Înainte de toate îl vrem în ideea de contemporaneitate, de actualitate acută. Și nu numai

CULTIVAREA DRAGOSTEI PENTRU TEATRU

Ion Lucian
artist emerit
(Teatrul „Ion Creangă”)

Nu putem vorbi deocamdată decît de un proiect de repertoriu:

unui bagaj cit mai bogat de cul-tură, cultivarea dragostei pentru teatru.

De la stagiunea la stagiune ne străduim să ridicăm valoarea spectaculărilor repertoriului nostru conducîndu-ne după următo-rul principiu: dacă între adult și teatru (și cultură în general) se stabilește un fel de căsătorie fără divorț — logodna se face în ti-nerete, iar dragostea în copilărie. Misiunea noastră cea mai impor-tantă este de a ciștiiga dragostea generației tinere de spectatori.

În ce privește spectacologia — nu putem vorbi de formule ca- nonice. Impedimente? Interiorul sălii de spectacol, neadecvat ca utilitare — situație care influen-țează în rău calitatea spectacole-lor.

miere: *Opinia publică* care s-a jucat de peste 80 de ori și pe care o vom relua și în această sta-giune; *Colegii* de V. Axionov și I. Stabovoi, *Poezile reginei de Navarra* de Eugene Scribo, *Madame Sans-Genie* de V. Sardou și E. Moreau, *Vis de seacătură* de Mircea Ștefănescu etc.

În timpul verii noi nu am închis stagiunea. Trebuie recupe-rat timpul pierdut. Actorii au ziua liberă săptămînal, au și con-cediu legal. Teatrul însă n-are nici o zi liberă.

În noua stagiune, obiectivul nostru rămîne cel vechi — oa-menii trebuie obișnuiți să bătă-

mentul de față lucrările de con-strucție se află în stadiul de fi-nisaj — am început pregătirile pentru deschidere, avînd chiar fixat repertoriul pentru prima parte a stagiunii: *Meșterul Ma-nole* de L. Blaga, *Nunta lui Fi-garo* de Beaumarchais, *Cursa de soareci* de Agatha Christie. Vom relua *Pălăria florentină* de La-biche, *Visul unei nopți de iarnă* de Tudor Mușatescu, *Martorii se suprimă* de Robert Thomas și poate încă alte câteva piese.

Poziția în care ne aflăm ne o-blige să facem din teatru un ade-vărat centru de cultură. De a-ceea pe de o parte repertoriul trebuie să fie cit mai variat, iar pe de alta nu ne vom limita nu-mai la reprezentările de teatru. Vom avea în permanență deschi-se expoziții de pictură și sculptu-ră. Bufetul-bar va fi deschis pu-blicului și înainte și după spec-tacol, oferindu-se acestuia pri-lej să se poată întîlni cu poeți, compozitori, prozatori, actori.

Tindem spre genul de specta-cole directe, atractive, care să transmită cu pregnanță ideile pe care le conțin. Dorim ca teatrul nostru să fie un teatru atractiv, popular în sensul bun al cuvîntu-lui, și nu e greu să realizezi

reper-toriu sîntem conștienți că ne-am asumat o răspundere nu numai de ordin moral, dar și pro-fesional, căci fiecare din operele pe care va trebui să le reprezîn-tăm ne confruntă cu probleme de ordin artistic de o reală delicate-țe și responsabilitate.

Am fost adeseori întrebați dacă procedînd în acest sens progra-matic urmăm și structura unui anume profil. Nimic mai e-vident. Profilul, în sensul adecvat al cuvîntului, înseamnă nota ca-racteristică a activității teatrului nostru. Pentru noi, ea înseamnă considerație față de valorile dra-matice naționale, expresia unui profund simțămînt care vibrează în conștiința noastră. Înțelegem să cuprîndem în această vibrație atît dramaturgia națională clasi-că, cit și pe aceea a primei ju-mătăți a secolului nostru, acor-dînd, în același timp, o deosebită atenție operelor izvorîte din frămîntarea creatoare a contem-po-raneității.

Aș vrea să adaug aici că ne preocupăm în mod deosebit unele texte care ar putea constitui spec-tacole în aer liber, montate di-rect, nu transpuse din sală în grădini. Experiențele din această stagiune la Cozia, Arșevoyte, Curtea de Argeș, Cîmpulung, ne

THALIA

LA ÎNCEPUT DE STAGIUNE

UN LABORATOR AL DRAMATURGIEI TINERE

Horia Lovinescu
(Teatrul „C. I. Nottara”)

Din păcate nu putem vorbi deocamdată despre un program repertorial bine stabilit. Există însă un proiect de repertoriu... Iată câteva titluri: *Echilibrul delicat* (Edward Albee), *El și ce-lălalt* de I. Omescu, o dramati-zare românească după *Procesul* lui Kafka. După o perioadă de mai mult de patru ani intențio-năm reabordarea lui Shake-speare (*Othello*); Sperăm să ju-căm și piesa lui Beckett „*În aștep-tarea lui Godot*”; dorim să rea-lizăm un reușit *Atelier '69* etc.

Cerințele publicului sint la ora actuală o necunoscută, fi-ndică în mod precis nu avem posibilitatea unor sondaje. S-ar putea spune că procedăm em-piric. Avem totuși unele indicații. Cînd luna e albastră, de exem-ple, a plăcut mult spectatorilor. Ținînd seama de înclinarea acesto-ror spre comedie ne-am gîndit pentru noua stagiune la *Ugo Fetti* cu *O frumoasă duminică* de septembrie sau la *René de Obaldia* cu *Vijeliile în crengile de sassafras*.

Unul din punctele programi-cale ale teatrului nostru este pro-movarea literaturii dramatice noi, de valoare universală recunoscută. Edward Albee va fi prezentat pentru prima oară pu-blicului de teatrul nostru. Pe li-nia preocupărilor majore se în-scric și intenția prezentării celor mai bune realizări ale dramatur-giei românești clasice (cu toate sensurile ei inedite) și a tinerei generații. În această stagiune — continuînd tradiția anilor trecuți — vom fi prezenți pe scenă cu cinci piese românești.

La noi s-a făcut multă agita-ție în jurul autorilor tinerei încă necunoscuți. Crearea unui labo-rator de lucru cu dramaturgia tinărară este de fapt linia pe care dorim s-o urmăm.

Despre o spectacologie proprie nu putem încă vorbi. Faptul a-pare caracteristic acolo unde tea-trul este condus de un regizor care imprimă pieselor mai mult sau mai puțin punctul lui de ve-dere (chiar dacă acestea nu îi aparțin). Bineînțeles — dorim ca spectacolele noastre să nu semene cu ale altor teatre, și asta prin încredințarea pieselor unor regi-zori cu personalitate marcantă (în special tineri); există dorin-ța ca aceste piese să fie foarte moderne — în sensul bun al cu-vîntului — adică să corespundă sensibilității spectatorului de azi.

Caracterul particular spre care tindem totuși teatrul nostru este pregătirea spectacolului print-o îndelungată exegeză a textului în colectiv — actori, regizori, se-cretar literar.

Obstacole? Nesiguranță în

materie de repertoriu (nu știm decît foarte tîrziu care sint pie-sele aprobate) lipsă de actori ti-neri — Ștefan Iordache e atît de solicitat... Neînțelegerea pu-blicului...

La un excelent spectacol ca *Viziuni flamande* înțelegerei ob-tuze a unei părți din critică i s-a alăturat și o parte din public.

ROLURI DE PRESTIGIU PENTRU TINERII ACTORI

Ion Jivan
(Teatrul de Stat Arad)

Vom juca în stagiunea aceasta: *Vlaicu Vodă* de Al. Davilla, *Ler-tarea* de Ion Băieșu, *Evantaiul doamnei Windermere* de O. Wil-de, *Richard al III-lea* de W. Sha-kespeare, *Nunta lui Figaro* de Beaumarchais.

Repertoriul se completează cu încă 2—3 piese pentru sala mare și 2—3 manifestări artistice (spectacol-coupe, festival liric, dramatizări) pentru sala „Studio”.

Vedem repertoriul ca un mo-ment de echilibru între progra-mul artistic al teatrului, regizo-rilor și actorilor săi și ideea de teatru a spectatorilor. Ele se in-terferențează în aspirația comună spre actul de cultură moior, de autentică frumusețe și nobilă a-firmare etico-morală, de diversitate tematică și stilistică.

De unde, piese care să le îm-bine armonios, cit mai armonios posibil, fără concesii structurale. Piesele de mai sus credem că vor da satisfacție și stimul arti-stic și interpretilor și celor din sală.

Nu putem accepta ideea privi-legiilor nici pentru unii nici pen-tru alții, nici academismul rigid sau avangardismul izolat, delzîpît de starea reală a receptivității majoritare, nici gustul elementar, preferențele înguste.

Nu poate fi corbă în condițiile teatrelor de provincie de o struc-tură specifică a colectivelor arti-stice.

Ele se constituie cum pot, se adună și se fîrîmîțează. Ne pre-ocupăm nu avem grave goluri de distribuție la piesele alese, să a-coperim cu exigență comparti-mentele hotărîtoare.

Intr-un repertoriu cu lucrări de valoare, tinerilor actori le sint rezervate roluri destule și noi-le destinăm tinerilor. Ne face plăcere să dăm puțință de afir-mare, mai ales tinerilor absolvenți în roluri titulare, ca primul pas pe scenă (și în fața publicului său) tinărul actor să-l facă cu

prin piesele repertoriului original actual. În vremea noastră de mare efervescență politică a ma-selor largi, de afirmare a idealu-rilor umanismului socialist, a pa-triotismului, a aspirațiilor morale pure, piesele care le pronunță trebuie alese cu prioritate.

Astfel au apărut, în repertoriu, după discuții îndelungate, piesele *Vlaicu Vodă*, *Richard al III-lea*, *Tertare etc.*, urmînd altora din repertoriul trecut, *reluete acum*, ca *Procesul* Horia, *Opinia publi-că*. Nunta din Perugia și altele.

O spectacologie proprie? Îl Di-ficil de dorit, cînd colectivul actoricesc se schimbă de la an la an, cînd instabilitatea realizato-rilor e o regulă, nu o excepție. Spectacologia proprie presupune program artistic de durată, mij-loace artistice omogenizate, for-mule de spectacol consecvent in-toite.

Avînd un regizor artistic per-manent (*Dan Alexandrescu*) și recent un tinăr absolvent (*Ivan Helmer*) ca și scenograf per-manent (*Sever Frențu*), ne preocu-păm totuși acest deziderat.

Observînd cu atenție specta-colele noastre de-a lungul mai multor stagiuni s-ar putea des-ci-fra unele elemente de profil: prioritatea jocului firesc, măsu-rat, adînc interiorizat, ostîl exte-riorizării, falsului patos, teatrali-zării, o grijă pentru sublinierea ideilor textului, mai ales a celor cu sigură rezonanță actuală, ca-dru aerat, documentare temeini-că etc.

Întîmpinăm îndeosebi impedi-mente de ordin organizatoric-ad-ministrativ, despre care s-au scris atîtea încît totul s-a banali-zat și anulat prin autodevaloră-ție. Acum, la început de stagiune, mai bine să ne consumăm energia în realizări și intenții bune și să nu uităm că întotdeauna se po-ate face cite ceva pentru mai bine, ceea ce nu-i poate aduce tea-trului decît o mai solidă stimă în ochii judecătorilor supremi care sint, în ultima instanță, specta-torii.

Poecste neterminată de Alecu Popovici, *Trandafirii roșii* de Za-haria Biran, *Egmont* de Goethe, *Măsură pentru măsură* de W. Shakespeare, *Roata morii* de Gh. Scripcă, un spectacol de o modalitate modernă, științifico-fantastic, scris de Camil Baciu etc. Tot în sectorul încă neces-plorat de noi și așteptat de copii se află dramatizarea lui I. Hoba-nă după *Omul invizibil* de Wells, pe care o vom pune în scenă în cea de a doua parte a stagiunii. Pînă la 1 ianuarie vom prezenta și spectacolele pregătite la sfîrșitul stagiunii trecute și în timpul vacanței a căror premieră oficială nu a avut încă loc: *Regele Cerb* de Carlo Gozzi și *Andromaca* de Racine.

În plus, intenționăm ca începînd din acest an — în cadrul studioului experimental — să pre-zentăm o serie de spectacole de teatru modern pentru tinerii din facultăți care în stagiunea ulti-mă nu prea ne-au vizitat.

Repertoriul (stabilitul lui este un act viu și nu unul birocratic) nu poate fi sub nici o formă conceput decît ținînd cont de public și de specificul colectiv-ului nostru artistic. Din păcate, sondajele făcute în rîndul specta-torilor — tineret, cadre didactice, oameni de știință — nu au dus la niște propuneri concrete. Unii au cerut un repertoriu calchiat după programa analitică; tinerii — unorii din lipsă de informare — nu au putut să ne sugereze niște titluri interesante. Un lucru se desprinde însă cert: predis-poziția acestora pentru piesele de aventură și eroism și o anume înclinație spre spectacolele vesele. Propunînd un repertoriu cit mai variat am căutat să ținem seama de aceste vagi concluzii.

Linia ideatică, tematică a re-pertoriului — determinată de varietatea categoriilor de vîrstă cărora se adresează teatrul nostru — urmărește contactul cu marile valori ale literaturii, acumularea

OAMENII TREBUIE OBIȘNUIȚI SĂ BĂTĂTOREASCĂ POTECELE TEATRULUI

Sică Alexandrescu
artist al poporului
(Teatrul dramatic-Brașov)

Am fost chemat aici ca direc-tor pentru a remedia o situație foarte neplăcută — publicul nu venea la teatru. Spectacolele se suspendau mereu din pricina lip-sei spectatorilor — astfel încît erau luni în care aveau loc numai 5—6 spectacole cu un public foarte restrîns.

Acum 60 de ani, cînd Davila a fost numit director la Teatrul Na-țional, a întocmit un repertoriu pe care presa l-a judecat, dar neintemeiat, deoarece singura ra-țiune a acestuia era de a atrage publicul, de a-l familiariza cu a-cestă instituție. Cred că situația în care am fost pus era asemă-nătoare, așa că am procedat în-tocmai.

Stagiunea trecută am des-chis-o cu *Apus de soare*. În același timp am început o serie de spectacole pe încă o scenă — la Palatul Culturii. Am organizat programul în așa fel încît publicul brașovean să poată vedea zilnic cite un spectacol de teatru — iar sîmbătă și duminică chiar două (matinee). Deci, în total, aveau loc 9 spectacole pe săptămîna. Mergînd în acest ritm, în primul semestru al anului am avut planul realizat de două ori. Am prezentat în total zece pre-

torească potecile teatrului. În cu-rînd vom avea de pregătît un mare eveniment: 50 de ani de la unirea Ardealului. Vom monta cu acest prilej două piese ale unor scriitori brașoveni, care nu sint lipsite de legătură cu acest even-iment: *Stejarul*, piesa lui Emil Poenaru care surprinde aspecte din viața lui Gh. Sineai și *Tran-dafirii roșii* a lui Zaharia Biran.

Dăm o premieră pe tară cu piesa lui A. Baranga, *Travesti*. Ne-am gîndit la *Micul infern* de Mircea Ștefănescu și la *Motiv de divorț* de Nicușor Constantines-cu. Vom continua seria matinee-lor literare, următorul avînd în centrul preocupărilor un poet clasic — de astă dată Eminescu — și un poet din literatura română modernă — Marin Sorescu.

Am trecut, pentru mai multe spectacole am apelat la concursul unor actori fruntași ai scenei ro-mânești: G. Calboreanu, Carmen Stănescu, Marcel Anghelescu. Vom continua și în acest an să întărim colectivul nostru cu asemenea prezente. În viitoarea premieră, *Topaze*, vor juca Gr. Vasiliu Bir-lie, Carmen Stănescu și Marcel Anghelescu. Intenționăm să rea-lizăm un *Don Carlos* cu Florin Piersic. De asemenea regizorii cu care lucrăm sînt dintre cei mai talentați: Marieta Sadova, Nicușor Constantinescu etc.

În ce privește colectivul am avut surpriza să constat că este mai bun decît reputația pe care o avea.

TEATRUL-CENTRU DE CULTURĂ

Elena Deleanu
(Teatrul Giulești)

Din păcate, stagiunea noastră nu se va deschide o dată cu a celoralte teatre, dar — sperăm — nici cu mult în urmă. În mo-

CONSIDERAȚIA FAȚĂ DE VALORILE DRAMATICE NAȚIONALE

C. Dinischiotu
(Teatrul „Al. Davila” — Pitești)

Vom prezenta publicului pe rînd, piesele *O casă onorabilă* de H. Lovinescu, *Un scurt pro-gram de bossanova*, de Radu Co-sașu (în premieră pe tară), *Băl-cescu* de Camil Petrescu, *Mește-rii Manole* de Valeriu Anania (de asemenea, în premieră pe tară pe scena noastră), *Croitorii cei mari* din *Valahia* de Al. Popescu, *Pavilionul cu umbre* de Gh. Mi-hăescu, *Mărgeluș* de A. de Herz, și pentru a cinsti numele drama-turgului al cărui nume îl purtăm, piesa *Vlaicu Vodă*, într-o nouă montare, care dorim să rămînă înscrisă în repertoriul nostru per-manent.

Angajîndu-ne la un asemenea

determină să credem că este pos-ibilă, cu sprijinul Comitetului de stat pentru cultură și artă, orga-nizarea unor spectacole perma-nente, la perioade cunoscute, în țara noastră, unde cadrul natural ne impune chiar o asemenea ac-tivitate. M-ar interesa chiar o piesă scrisă anume pentru a fi montată afară. Dar despre pro-blemele teatrului în aer liber — dacă mi s-ar îngădui — aș avea multe de spus într-o convorbire anume pe această problemă.

Bineînțeles că repertoriul sta-giunii va fi completat cu ultime-le noastre premiere: *Topaze* de Marcel Pagnol, *Yerma* de Federi-co Garcia Lorca și *Isabela*, *țrei caravane* și un mare minciunos de Dario Fo. În funcție de posibili-tățile și forțele actoricești vor fi incluse în repertoriu, fiind deocamdată în faza de studiere, pie-sele *Fonare* de Nela Stroescu și M. Beles, dedicată evenimentelor eliberării, și *Vlad Anonimul* de Ion Omescu.

În ceea ce privește arta specta-colului, vom apela ca și anul trecut la personalități artistice care să ajute să realizăm spectacolele mai elevate. La această proble-mă concură deopotrivă mai mulți factori: un repertoriu echilibrat, un colectiv încheșat și un cerc larg de colaboratori bine aleși.

Am ajuns la ultima dv. între-bare. Desigur că despre proble-mele grele pe care le avem de rezolvat se poate vorbi din multe unghiuri de vedere. S-au consu-mat tone de cerneală, vorbindu-se despre critică, despre legea teatrelor — așteptată cu credin-ță de mulți ani și promișă deseori, despre relațiile teatru-televiziune, despre deplasările costisitoare și nule etc.

Consider însă, în ce ne privește, că în principiu toate gîndurile se înving. Nu este nici cazul și nici nevoie, după mine, a se înce-pe cu lamentări. Fiecare colec-tiv are problemele lui. Rezolvarea tuturor trebuie făcută cu tact, cu perseverență și cu sprijinul care la organele noastre județene exis-tă. Ce trebuie să facem: să creăm colective apte de sprijinul pe care-l solicităm, spectacole bune, demne de publicul pe care-l che-măm, atmosferă de artiști ade-vărați, demni de opinia publică a societății în care trăim.

Pagină realizată de:

SABINA CARAUȘU,
SEBASTIAN COSTIN,
MIRCEA LESTIN

Din opiniile inserate mai sus, ca și din altele pe care le-am primit și le vom publica în numerele viitoare ale ziarului, se desprinde, la prima impresie, existența unei preocupări sporite pentru prezentul și viitorul dramaturgiei naționale, pentru cîștigarea sau recîștigarea publicului, pentru fundamentarea unei miș-cări teatrale de prestigiu. Adresăm pe această cale, tuturor directorilor de teatre din țară, invitația de a răspunde în continuare la întrebările anchetei noastre.

RĂSPUND ASTĂZI ÎNTREBARILOR PE CARE TINERII

La întrebarea pusă de cititorul nostru

Ștefan Marinescu din Timișoara

răspunde

ELENA ZAHARIA

asistent universitar

O tăcere rotundă, înaltă, de așezat pe toamnă-n lucruri și peste ființe, o nemăsurare tîrzie, de miez de noapte cu lună, undeva, într-un oraș, mi-am adus aminte de greieri. Și atunci dintr-o dată toate zidurile caselor, toți pomii au început să cînte. Chiaciura de greieri, trozneauu parca simburii de pămînt, se deslușeau atît așezat și își roteau trunchii înțesați de greieri, scăpăra turbător pe ceruri o imensă horbă de greieri care copleșeau febril, ne odihnău, închînău aerul, albatrușii tratău, și-așafatul, picura un vespuc praful de purpură din aer, orașul tot, cetatea rămîneau pînă la urmă fără ziduri, fără asfalt,

GREIERII DIN CENTRUL LUNII

A. I. Zăinescu

fără piatră și acoperișuri, se vedeau oameni cum dorm liniștiți, aburea caldă răsuflarea lor pe frunze, ardeau tinere gîzlele lor îngropate în rouă, orășanul tot, cetatea erau înălțate într-un formidabil sunet luminos de greieri, dormeau oamenii și nu se mai trezeau auzindu-l.

Într-un oraș, undeva, ca-n toate orașele lumii, toamnă, cu o lună de marmură roșie deasupra, pînă de greieri, tîcșită pînă la marginea de greieri, cu urlete apărături în adîncuri, și unde țeseau greierii afară și coborau pe pămînt, invocîndu-l, și îl auzeau liniștiți, și cîntau.

Eram într-un oraș, undeva, tot atât de aproape ca și înima, tot atât de adevărat ca și ea, și, lîngă coline de piatră și de cărămidă, mîncău de semințe de struguri și fructe care înmiresmău cu lumina o tăcere de toamnă, rotundă, perfect așezată în lucruri și peste ființe, o nemăsurare tîrzie, de miez de noapte cu lună, și mi-am adus atunci aminte de greieri. Fără să vreau, fără să pot, dar mi-am adus aminte de greieri, și atunci orașul tot, cetatea, au început, formidabil, să cînte.

De la început trebuie făcută precizarea, că existențialismul nu e un curent literar, adică o mișcare din câmpul esteticii și creației literare, precum clasicismul, romantismul, simbolismul etc, ci un curent filozofic care a avut ecouri notabile și în literatură, mai ales în literatura franceză. Filozofii M. Heidegger, K. Jaspers, J. P. Sartre, Albert Camus, Simone de Beauvoir și alții au formulat în operele lor principale (în perioada de după 1930) o serie de conceptii idealiste, variate ca formă și terminologie, care s-au cristalizat ulterior în conștiința epocii sub denumirea comună de „existențialism”.

Acesta filozofie de orientare

Croazier... pe apele liniștite ale lacului din parcul municipiului Cluj. Foto: RADU MIRCEA

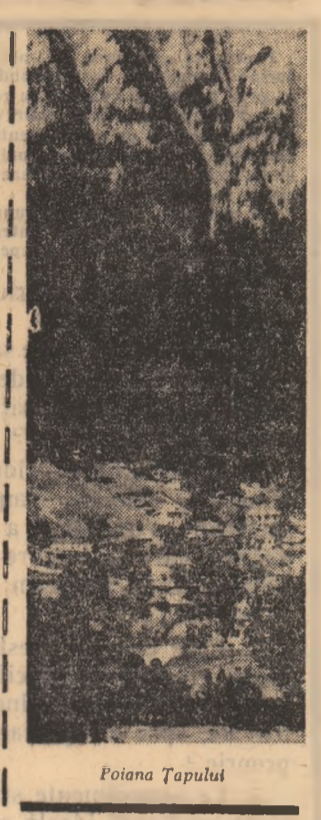
maiore celui de al doilea război mondial, perioada cînd Jean Paul Sartre devine în Franța o autoritate intelectuală de prim rang (în timpul războiului Sartre publică opera sa filozofică fundamentală „Ființa și Neantul”). Starea de confuzii intelectuală și morală creată de război a determinat un climat

CE ESTE EXISTENȚIALISMUL ȘI REFLECTAREA LUI ÎN LITERATURĂ ?

spiritual nou în care existențialismul cunoscute un succes masiv, devenind o adevărată modă literară, ca suprasensul după 1920. Chiar dacă nu se constituie ca o doctrină estetică amplă, existențialismul influențează totuși programul creației literare, de după război, respectiv dezvoltarea romanului. Romanul existențialist, al cărui teoretician e însuși Sartre își propune să transforme radical structura romanului tradițional în locul personajului tipic, cu trăsături generale omenești și cu biografia previzibilă, apare individual singular, „existență” care traversează o serie

de „situații” variate, imprevizibile și uneori absurde, în locul narațiunii sau analizei psihologice încadrate logic în spațiul și în timp, apare conștiința directă, bruscă, printr-un timp interior, subiectiv. În locul stilului artistic, slefuit, trumoz, apare stilul „neltierar”, simplu, fără metafore. Nu este

mal marcantă personalitate a epocii așturi de Sartre. Desi „filozofia absurdului”, formulată de el în eseu „Mitul lui Sisif”, nu se înfățișează decît parțial cu ideile lui Sartre („despărțirea” dintre Camus și Sartre care a avut loc după 1951 a pus în lumină și mai mult deosebirea ideologică dintre ei) numele celor doi mari intelectuali sînt mereu alăturate în fața curentului existențialist. Scrierile lui Camus, „Străinul”, „Ciuma”, „Căderea”, opere de remarcabilă ecou, ocupă un loc înalt pe scara valorilor literare ale secolului XX. Prin mesajul lor ideologic și estetic, ce depă-

Poiana Tapului

Seară omagială TUDOR MUȘATESCU

Luni, 16 septembrie 1968, la ora 19,30 se organizează în sala Casei de Cultură a Sectorului 2 (București), Str. M. Eminescu 80 o seară omagială TUDOR MUȘATESCU, la care sînt dau concursul: Radu Beligan, Alecu Popovici, George Șbărcea, George-Sorin Păvălăuș, Eugenia Zaharia, Victoria Mierlescu, Nelly Nicolau, Coca Andronescu, Mitzura Argezhi, Dinca Tomoroveanu, Mariana Mihut, Dina Protopopescu, Carmen Socăciu, George Calboreanu, Ștefan Ciubotărașu, Florin Piersic, Mihai Fotino, George Cozorič, Mircea Balaban, Ludovic Antal, Bogdan Mușatescu.

De asemenea, George Corbiș și compozitorul Aurel Giroveanu și o formație coregrafică de la Teatrul de Operă și Balet.

Expoziție de inovații și raționalizări la Giurgiu

Inovatorii din unitățile economice ale județului Ilfov s-au dat întâlnire, începînd cu acest sîrșit de săptămîna, la casa de cultură din orașul Giurgiu. O expoziție cuprîndște machete, prototipuri, diferite grafice oferă vizitatorilor o imagine largă, complexă a direcțiilor în care își ordonează preocupările inovatorii din întreprinderile industriale și agricole din județ.

(Urmare din pag. 1-a)

didactic. Tocmai acest lucru îl sezelăm în răspunsurile primite. Scările noastre sînt alina la aceea maturitate care le dă dreptul să-și stabilească mijloacele de lucru. Nu ne surprind, dar, afirmațiile interlocutorilor noștri despre viața din ultimul timp a cancelariilor școlare. Cancelariile tînd, se vor, laboratoare de studiu, de concepție, de prospectare științifică a activității școlii. S-a gîndit mult în ultimul timp aici, s-a discutat, s-au perfectat măsur.

Profesorul, ca personaj principal al procesului de învățămînt, ca dirijor, stă în centrul atenției. „Fernal mai vechi” este termenul organizare a muncii în cadrul colectivului de profesori — ne scrie profesor Gabriela Simion, directoare a Liceului „Mihail Sadoveanu” din Iași — o mai mare solicitare a profesorilor școlii, pentru găsirea soluțiilor cheie în rezolvarea tuturor problemelor didactice și educative.”

În cuvîntul tovarășului NICOLAE CĂEȘESCU la pîrnara din aprilie a partidului, dascălii au găsit îndrumări de preț pentru exercitarea misiunii lor. Profesorii în școlii și în afară școlii se vrea un pedagog integrat durabil în viața școlii. Altmînteri, notează interlocutorii, am avea de-a face cu un profesor funcționar, cu anti-profesorul, care-și face ora și pleacă acasă. Profesorii vîd astfel circuitul vieții lor. Gînduri de bun augur.

vorizeze alungarea mediocrității din rîndurile unei vîrste care nu admite mediocritatea. Remarcăm că dorința școlii se racordează perfect la aceste desiderate tocmai prin preocuparea de a-și forma un asemenea corp profesoral. „Noi nu ne ocupăm aștazi doar de lucrurile cotidiene ale școlii; cum își face profesorul ora, cîți promovați are și cîți corijenți etc. Primordialitatea procentajului în aprecierea valorii profesorului — este o etapă depășită. Altcceva preocupă școala. Dacă vrei, avem ambiția ca elevii să vină în liceele noastre atrași de personalitatea corpului didactic care-l alujește. Ca acest corp didactic să albe renume în localitate și chiar în țară — notăște Attila Palko, director al Liceului nr. 1 din Cluj.

...și sala de clasă

Un chestionar lansat mai de mult în două licee din Capitală și Sibiu — ne furnizează prima condiție și cea esențială a existenței elevului. „Invățătura din plăcere sau din obligație?” suna o întrebare a chestionarului.

Je intelectuale din care sî potă consuma, în favoarea elevilor, pentru sfluirea intelectuală a acestora, sî alba atu-ul moral în fața celor care le sînt incredunții spre educare.

atingerea din suprasfăt, mai exact din amănunț, din ceea ce se prîsoare, așezîndu-se în loc ceea ce este obligatoriu și concușă astăzi la formarea culturii generale a tînarului. Treccrea la 12 clase usurează mult acest proces de adîncire a cunoștințelor.

Nădăjdum dar, că în anul viitor se va vorbi mai puțin despre supraincercarea elevilor. Interlocutorii ne-o confirmă. Elevul se simte de pe acum mai degajat de o încercătură excesivă în programul școlar. 30 de ore de clasă pe săptămîna înseamnă mai puțin decît altădată; orele de școală au scăzut în favoarea orelor din camera de lucru a elevului. Sîntem lăștăm mai mult să muncim acasă singuri, față în față cu cartea școlară, sî ne antrenăm într-o activitate intelectuală concentrată. Sîntem lăștăm să ne facem mai bine ascultare de elev. Mă o teamă însă pentru acel care-și vor trăda camera de lucru în favoarea cafenelei și a străzii” (I. C. —

Extrașcolar autentic

Și după ce s-a încheiat și activitatea școlară de acasă, urmează „extrașcolarul”. Dorințele pentru „extrașcolarul” de anul acesta, sînt după părerea noastră, modeste în sensul celui mai bun al cuvîntului. „Extrașcolarul” sî fie extrașcolar — ni s-a răspuns. Adică, ceea ce trebuie să se facă în timpul liber și nu se face la clasă, ceea ce nu este didactic, ci complement didactic cu alte mijloace. Mijloacele organizării U.T.C., pentru că extrașcolarul aparține mai cu seamă organizației U.T.C., este patronat de ea.

Buzău). Am mai spus la început, nu vrem să discutăm astăzi despre acei care vor încerca să „trădeze” școala și camera de lucru. Despre ei — altădată. Noi stăm de vorbă acum cu elevii care reacționează prompt atunci cînd simt că responsabilitățile lor cresc. Fapte, argumente, lale.

Recunoștem: cererea este mare din partea elevilor și oferta generoasă din partea școlii.

LE ADRESEAZĂ PRIN INTERMEDIUL ZIARULUI

CAMIL SUCIU, șeful catedrei de criminalistică a Facultății de drept-București răspunde

întrebărilor puse de cititorul nostru

Andrei Munteanu din Vatra Dornei :

Dactiloscopia servește ca mijloc de identificare și înregistrare penală a persoanelor urmărîte sau condamnate, fiind o știință a structurii deseneelor papilare din palma mîinilor și talpa picioarelor.

Încă din perioada preistorică, oamenii au cunoscut — și adevărat, numai sporadic — importanța specificului acestor desene, folosindu-le într-o formă intermediară între mijloc de recunoaștere și ornamentație.

În perioada științifică a evoluției ei, istoria dactiloscopiei este legată de numele unor cercetători ca: Herschel, Fauds, Galton, Purchinje, Vucetich etc.

Importanța deosebită a dactiloscopiei constă în posibilitatea identificării persoanelor care au lăsat urme la locul

rea persoanelor, datorită urmelor lășate de mîinile sau de picioarele desuște ale acestora. se poate realiza datorită unicității desenelor papilare, atît în formele de detaliu cit și în construcția de ansamblu a caracteristicilor, precum și datorită marii fixități a acestor desene, care nu se distrug nici după moarte, decît prin procesul de putrefacție.

În timp ce organismul unei persoane se dezvoltă, se maturizează, în timp ce culoarea pielii a pîrului, expresia feței, trăsăturile și întregul fel de a se comporta se schimbă odată cu vîrsta, cu evenimentele mai importante din viața omului, desenul papilar păstrează aceeași formă de structură, așa cum s-a format în perioada intrauterină. Incercările de a-l înlătura cu mijloace fizice sau chimice nu dau decît rezultate temporare, el refăcîndu-se de fiecare dată prin însuși procesul de regenerare a pielii.

Urmele mîinilor infractorului se formează pe toate obiectele cu care acestea vin în contact, marea majoritate într-o formă invizibilă cu ochiul liber, prin depunerea unui strat de sudoare sau grășime. Organele mîinii care cercetează locul săvîrșirii faptei, se orientează, în descoperirea acestor urme, atît după obiectele care le păstrează în condiții optime cit, mai ales, după drumul ce se presupune că a fost parcurs de infractor, prin

INFORMATII

În vederea satisfacerii în cit mai bune condițiuni a cererilor sporile din aceste zile pentru uniforme școlare, bluze, cămăși, cravate și alte articole destinate elevilor au fost luate măsuri ca o serie de magazine din Capitală și din celelalte localități din țară să funcționeze și duminică dimineață. În Capitală, de pildă, vor fi deschise magazinele „Romata copiilor”, „Victoria” și „București” (raioanele conflictelor pentru copii), „Adolescentul”, „Dol iepurasi” din str. Lipscani, „Așchubă” din Calea Grivitei 214, „Cultural de Mare” str. Bărăbii 31, „Favoriti” — Drumul Taberei și altele.

De asemenea, pentru a veni în ajutorul elevilor, marile magazine din București au pregătît pachete conținînd rechizite pentru fiecare clasă — care vor fi desfășurate la raioanele de învățare și în fața magazinelor.

a Republicii Socialiste România, iar din partea Republicii Africa Centrală de Louis Alouza, ministrul economiei naționale, șeful delegației guvernamentale din Republica Africa Centrală.

La invitația Comitetului executiv al consiliului popular al municipiului București, vineri seara a sosit în Capitală o delegație a municipalității din Roma, condusă de Rinaldo Santini, primarul Romei, pentru a face o vizită în țara noastră.

Șeful Reprezentanței permanente în România a Frontului Național de Eliberare din Vietnam de sud, Nguyen Duc Van a oferit, vineri seara, la restaurantul „Pescăruș” din Capitală, un cîntec al prietelui stabilitării în Republica Socialistă România a Reprezentanței permanente a Frontului Național de Eliberare.

PE TEME ȘTIINȚIFICE

SPECIALIȘTII ROMÂNI

- Prof. dr. N. CAJAL
Prof. dr. O. COSTĂCHEL
Dr. M. STERESCU

Ne vorbesc despre senzaționalele rezultate ale prof. GEORGES MATHÉ

Acasă și în țară ne redă încrederea în victoria spiritului uman asupra acestui crunt flagel al secolului — cancerul — a pornit din laboratoarele Institutului de cancerologie și imunogenetică din Villejuif, Franța.

metodele metodei chimioteraputice, reducând limita de persistență a celulelor cancerose la o sută de mil. În aceste condiții, prin stimularea reacției de imunizare a organismului boala a putut fi în sfârșit învinsă.

„Arma secretă“ a cancerologilor moderni • Prof. G. MATHÉ: „Cancerologul — un comandant de trupe care atacă cu toate armele terapeutice“ • „Bancă“ de măduvă osoasă • Metoda viitorului • „Germeii morții“ distruși din fașă

vindecarea uneia dintre cele mai grave boli din patologia umană și animală. Personal sint convins că problema cancerului în general va fi în scurt timp rezolvată și, fără a fi un deformat profesional, sint sigur că originea lui se va dovedi virală.

La Institutul Oncologic stăm de vorbă cu doctorul Marina Sterescu, cercetător științific, recent întorsă din Franța, unde a lucrat sub conducerea profesorului Mathé la Institutul Villejuif.

Microscopul electronic — „numărătorul de particule“ al cancerologilor moderni

mează chimioterapia care distruge celulele răspândite în organism.

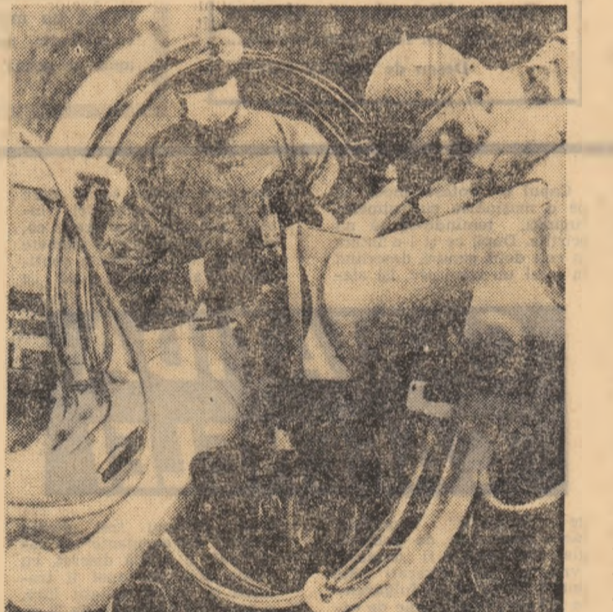
O nouă speranță în lupta împotriva cancerului

IMUNOTERAPIA a învins definitiv LEUCEMIA ?

de: din cei treizeci de bolnavi puși sub observație, zece, care au beneficiat numai de un tratament chimioterapeutic, au prezentat după un timp relativ scurt toate simptomele revenirii bolii, în vreme ce ceilalți douăzeci, cărora li s-a aplicat un tratament combinat chimioterapie, care s-a impus ca o leucemie „străină“ sau administrarea vaccin BCG, sau chiar ambele procedee — numai opt au manifestat semne de revenire a bolii. Cei alți doisprezece pacienți aflați sub observație de peste 1000 de zile, sint în prezent perfect sănătoși și nu manifestă semne ale unei posibile recidive.

domnește în echipa cercetătorilor francezi. Intreaga echipă este dominată de spiritul strălucit al prof. Georges Mathé — personalitate care lasă o impresie deosebită oricui a avut prilejul să lucreze împreună cu el.

este fără doar și poate pasiunea cu care se munceste aici. În mod deosebit m-a impresionat la medicul francez îmbinarea armonioasă între munca de cercetare în laborator și activitatea clinică zilnică. Așa menționa, și nu în ultimul rând, atmosfera sa putea spune prietenia care li unește pe colaboratorii prof. Georges Mathé.

— Ce perspective aredeți că are această metodă ?

Superinstalații medicale unice în Europa în clinica prof. Mathé: separatorul automat pentru obținerea de preparate diferențiate de singe

PILDA DE EROISM A UNUI LUPTĂTOR ANTIFASCIST

(60 de ani de la nașterea lui BERNAT ANDREI)

Masele populare au ridicat din rindul lor în decursul timpului zeci și sute de luptători proeminenți care și-au înscris cugetarea și fapta pentru binele milioanei de oameni ai muncii. Ne sint cunoscuți eroii, martirii, vitejii poporului român, pleide de neîfricăți militanți comunisti pentru înlăturarea nedreptății, împilării, înjosirii umane etc.

definiților politici și a partizanilor sovietici. Un martor ocular își amintește în 1945: „Sudați în luptă, călți în creșterea, noștrii să ne apărăm viața, noi am reușit să respingem nu un singur atac al dușmanului! Farca-ăud și acum pe Bândi (cum îl ziceau amicii lui Bernat) — „Sintem gata să ne dăm viața dacă o va cere cauza Dar nu o vom da înfîn dușmanului. Viața noastră nu ne aparține, ea aparține poporului, poporul are nevoie de noi, trăim și luptăm pentru popor“.

Capetele lui, lașarul lui Isau Izolat pe cei mai activi, mihi fiind far transferati. Si asa Bernat Andrei ajunge, în toamna anului 1943, la închisoarea din Ribnița, nume care te cutremură amintindu-ți de măscatul din 17 martie 1944. Trebuind să părăsească încă o zonă în fața armatelor sovietice în plină ofensivă, trupele fasciste au hotărât să scape de deținuții: cei aproximativ 500 de partizani din România, deținuți politici din România, după ce închisoarea a fost luată de unitățile hitleriste, au fost aruncați în celule cu fața la perete; oamenii nu știau de ce; a urmat un act criminal: deținuții au fost împușcați pe rând. În „Știința“ din 1945 se relatează: „Călii au sosit pe coridorul nostru. Au început de la un capăt al coridorului din partea noastră, adică din capătul ju-mălii coridorului ocupat de deținuții din România. Au început să împuste în camerele cu geamurile spre curte. Deținuturile se auzeau regulat... Au scăpat numai citiva. Bernat Andrei nu. În scrisoarea aster-nută pe o foaie de țigară, citeva zile mai înainte, lisa (știa că era?) postera în: „Sint incredintat că voi întinplina cu să-nătate ziua eliberării care se apropie. Nouă ne e destul de greu. Dar asteptăm viitorul plin de speranțe“.

C. MOCANU Academia de științe social-politice „Ștefan Gheorghiu“ de lângă C.C. al P.C.R.

VEȘTI DIN INDUSTRIE

Primul cargon dintr-o nouă serie de nave maritime de 4500 tone, destinate flotelor comerciale a fost lansat vineri la șantierul naval din Galați, cu 10 zile mai devreme față de prevederi.

tare un nou pavilion tehnic. Situat într-o clădire cu 7 etaje, el dispune de camere spațioase pentru serviciile de concepție și proiectarea agregatelor, serviciu pentru pregătirea fabricației.

La Uzina „Independența“ din Sibiu s-a dat în exploa-

(Agerprea)

PE ECRAANE

PRINTESSA O producție a studiourilor suedeze REGIA: AKE FALCK

FRATELE DOCTORULUI HOMER O producție a studiourilor din R. S. F. Iugoslavia Scenariu și regia: ZIKA MITROVIC

În cursul dimineții de ieri Gara de Nord a cunoscut din nou o animație deosebită. Elevii liceelor nr. 28 și nr. 33 se aflau, la o oră matinală, pe perane. Ei formau cel de al doilea eșalon care avea să pornească spre întreprinderile agricole de stat „Mircea Vodă“ și Fetești. Au fost cinceze și cuvinte de forță de simbol, hotărâri urmate de fapte. Tinerii din liceele Capitalei își continuă drumul început. Zorii zilei de azi i-au găsit mărșăluind prin cimpurile cu porumb, amiaza și-au aflat acolo cu amurgul, pe cărarea buniei dispoziții, înapoi spre cantonamente, cu sentimentul datoriei împlinite. La aceleasi ore, colegii lor de la Liceul nr. 32, plecați tot ieri, dar pe șosea, cu autobuzule, le vor răspunde în cadrul unei întreceri de la sine rezultată, automelele lor fiind rezultatele obținute în muncă la I.A.S. Ciocănești-Jalonița. Acolo sau în alte părți, la Brașov sau la Dudu, hăiți și fete dau un singur răspuns chemării care le-a fost adresată: „Vom fi totdeauna prezenți unde patria ne-o va cere“.

BĂTĂLIA RECOLTEI Elevii ai altor cinci licee din Capitală au plecat pe ogoarele patriei • 3100 de elevi s-au adresat organizației U.T.C. a municipiului București exprimându-și dorința de-a participa la strângerea recoltei

INTRECCEREA CONTINUA Momentul nu și-a consumat încă definitiv dimensiunile ca un spectacol care își marchează finalul prin tragerea cortinei. Înțelegerea între brigadierii țării, cei de azi cu cei de acum douăzeci de ani și toți la un loc cu condu-

clasei la care profesorul Solomon este dirigit el au și acum. Glass lui a fost prezentă în întregime pe șantier. Acum, parcă îl văd din nou, alături de cei țesți la culeșul recoltei, sau la cine știe ce, adresând un singur îndemnat, dar capabil să treacă tone de amintiri și tot atâtă îndrăgire.

— Hai, hăieți, ca la Petrești I! În fața brigăzii Ilfov III am recunoscut, din felul cum vorbeau brigadierii despre el, o veche cunoscutură: pe Ion Perșoiu, cel care în urmă cu douăzeci de ani a fost unul din cei 30.000 de pe șantierul Bumbăști-Livezeni, cel care anul trecut a lansat apelul unei înflăcări jubiliare și a participat zilele trecute la ea, fiind raportul conceput de aceeași brigadă condusă de el acum, cu noii brigadierii, câștigase locul I pe țară.

CAPITOLUL XVI

Motto: „La început a fost cuvântul de onoare” (Evanghelia după Ioan)

Veni și iarna cu zile de ger și ninsoare, de lapoviță sau zloată sub un aer povârnat și pesimist. În asemenea ceasuri, profesorul Katta lucra intens, indiferent la vitregia naturii. În acele luni de singurătate spornică, puse la punct una din invențiile sale de răsunet mondial: „pat vertical pentru uzul celor ce dorm prin se-dințe”. Era vorba de un dispozitiv de o maximă ingeniozitate: o spețea mobilă, adaptabilă la orice scaun, prevăzută cu o sonerie de tipul ceasului deșteptător, declanșându-se numai în clipa în care adormitul e chemat să aplaude.

În aceeași vreme, Stropha, mistuit de gelozii, umilit de prodigioasa activitate a maestrului, nu-și găsea liniștea, hărțuit de ispite contrare. Savantul observă frământarea discipolului său, dar conștient metodele sale pedagogice, înțirze și-i cerea explicații. Motivul rezervei sale fu nu îndată exprimat de Katta într-o formulă de o sinteză elocventă: „cînd te frămîntă, crești. Vezi cozonacii”. Și, într-adevăr, încă o dată, principiile profesorului se demonstrară simte: într-o zi de februarie — data merită să fie reținută — Stropha se mărturisii:

— Maestre, sînt în măsură să vă aduc la cunoștință o decizie din care nu pot fi cîntit.
— Spune, Stropha.
— M-am hotărît: intru în publicistică.
Maestrul, îndebște și fire sceptică și resemnat, făcu niște ochi mari, nedumerii. După lungi minute de reflecție întrebă:
— Ai vocație, Stropha?
— Nu știu, nu-mi pun întrebarea, încerc.
— Ai scris ceva?
— Da, maestre.
— Citește. Te ascult.

Aventurile profesorului KATTA și ale asistentului său STROPHA de AUREL BARANGA

Gituit de o emoție firească, Stropha începu lectura primului său articol.

— Ce titlu are?
— „O problemă”.
— „-auzim.”

„Problema pe care încercăm s-o dezbatem — citi Stropha, departe de a epuiza fondul de idei pe care ne propunem să le punem în discuție, ni se pare a fi totuși fundamentală, atît prin orizontul pe care sperăm să-l deschidem, cît și în raport cu o seamă de false probleme aflate astăzi în circulație. Dar mai întii să lămurim — și credem că e obligatoriu — diferența dintre o problemă falsă și una reală, de vreme ce experiența ne arată că frontiera dintre cele două categorii este de foarte multe ori infini-tesimală cu neputință de sesizat. Și totuși, orice analiză, oricît de superficială, ajunge la concluzia că există probleme reale, deși aparenta pledează pentru contrariu, și probleme false ce pot fi luate, cu ușurință, drept reale. Un al doilea aspect pe care îl punem în dezbatere este de metodologic: trebuie să atacăm o problemă frontal, sau e mai profitabil s-o analizăm din unghiuri laterale? Credem, și o întrebăm literatură de specialitate nu stă măturie, că ambele metode sînt la fel de valabile, dar cu o condiție: ca problema atacată să nu-și schimbe poziția, înțit ceea ce ni se pare a fi frontal să nu reprezinte, de fapt, decît o simplă latură, în timp ce latură esențială să fie confundată cu esența problemei, cu fundamentale ei. O dată stabilite aceste premise necesare, se cuvine să vedem ce problemă încercăm să surprindem, fiindcă, în fond, orice problemă merită a fi aprofundată, în orice problemă existînd încă altele altele neelucidate. Știm, există suficiente motive multumite, care se vor întreba: de ce e necesar să ridicăm problema, cînd nimic nu ne obligă la o asemenea operație dificilă? Răspundem: însăși ridicarea problemei e un act de cultură, fiindcă aduce pe ordinea de zi a schimbului de idei, o multiplă confruntare de poziții, operație fructuoasă, de imprevizibile consecințe. Deci, ca să revenim, credem că punerea problemei pe agenda unei analize obiective, va constitui, un prilej ca și alte probleme, la fel de interesante, să-și găsească o grănică rezolvare. Dar și în această direcție — a rezolvării — ținem să ne delimităm de alte cercetări, anterioare, de prestigiu, bineînțeles dar nu întotdeauna la fel de sigure sub raportul eficienței științifice. Ce înseamnă să rezolvi o problemă? E suficient să-i epui-ezi aspectele discutabile, pentru că în acest chip, s-o socotiți ipso-facto, rezolvată? Nu împărțim un asemenea punct de vedere. Credem, mai degrabă, că o problemă poate fi socotită rezolvată atunci cînd toate premisele ei stau sub semnul unei interpretări contradictorii. Să ne explicăm. Atît timp cît premisele unei probleme sînt încă incerte, nebulos, nedesfăcitate, însăși problema se află în stare proteică, de dezvoltare. În schimb premisele definite și încheiate, nu pledează decît pentru un stadiu de deces al problemei, de intrare în cavoul gândirii, de la care nu se mai poate aștepta nimic. Se înțelege, deci că problema pe care intenționăm s-o dezbatem, neavînd nici premise, de nici o natură, și nici concluzii formulate în vreun fel, se definește ca o problemă vie, de o fierbinte actualitate, poate singura problemă demnă de un interes intelectual devotat”. Obosit, Stropha tăcu, așteptînd, intimi-dat, părerea și verdictul profesorului Katta. Savantul își șterse cu atenție ochelarii aburii, semn al unei participări afective intense, și numai după o lungă reflectare rosti:

— Stropha m-ai emoționat. Cred că ai scris o pagină nemuritoare. Și după o altă pauză de gândire, adăuga, mai mult pentru sine, aforismul: „deajuns cu actele, e timpul să trecem la vorbe”.

Stropha lacrima. Lacrima mai ales fiindcă presimțea că aventurile sale și ale ilustrului profesor Katta se apropiau de...

Slrșit

— Bine c-ai sosit, căci mai avem nițel și începe școala!
— Mă duc să-mi dau restanța la „rezistență”.
— Vă rog! Despre vacanță să discutăm după 1 octombrie!!
— Gata, ai plecat?
— Nu, am rămas la...

— Dragă mea, azi intirzii la masă. Responsabilul cultural a plecat și m-a lăsat cu toată presa pe cap... Desen de MARIN CREȚU

— La lăcătușerie nu v-a convenit. Păi cum dracu să vi convină. Adică voi să vă murdăriți de ulei? Nuuu... Dacă faceți lăcătușerie nu luam eu azi chenzină? Ba o luam dar așa... Ah, mizeria-

— Dar, în fine, domnule, e imposibil! Sînt în film...
— Dar, în fine, domnule, e imposibil! Sînt în film...
— Vă propun o atracție extraordinară. Puneți un milion pe capul soției mele. Eu apar pe scenă, în fa-

— Am un număr formidabil: mă a-runc de la 80 de metri înălțime într-o sticlă de Coca-cola și... intru înăuntru!
— Imposibil! Trebuie să fie vreun truc?
— Da, e un truc, dar rămîne între noi. E foarte simplu: pun o piolină pe sticlă...

— Am un număr formidabil: mă a-runc de la 80 de metri înălțime într-o sticlă de Coca-cola și... intru înăuntru!
— Imposibil! Trebuie să fie vreun truc?
— Da, e un truc, dar rămîne între noi. E foarte simplu: pun o piolină pe sticlă...

— Am un număr formidabil: mă a-runc de la 80 de metri înălțime într-o sticlă de Coca-cola și... intru înăuntru!
— Imposibil! Trebuie să fie vreun truc?
— Da, e un truc, dar rămîne între noi. E foarte simplu: pun o piolină pe sticlă...

— Am un număr formidabil: mă a-runc de la 80 de metri înălțime într-o sticlă de Coca-cola și... intru înăuntru!
— Imposibil! Trebuie să fie vreun truc?
— Da, e un truc, dar rămîne între noi. E foarte simplu: pun o piolină pe sticlă...

— Am un număr formidabil: mă a-runc de la 80 de metri înălțime într-o sticlă de Coca-cola și... intru înăuntru!
— Imposibil! Trebuie să fie vreun truc?
— Da, e un truc, dar rămîne între noi. E foarte simplu: pun o piolină pe sticlă...

— Am un număr formidabil: mă a-runc de la 80 de metri înălțime într-o sticlă de Coca-cola și... intru înăuntru!
— Imposibil! Trebuie să fie vreun truc?
— Da, e un truc, dar rămîne între noi. E foarte simplu: pun o piolină pe sticlă...

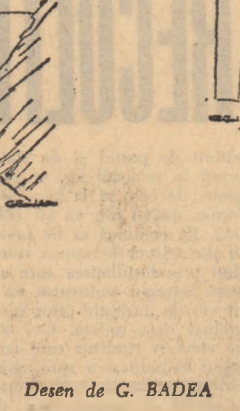
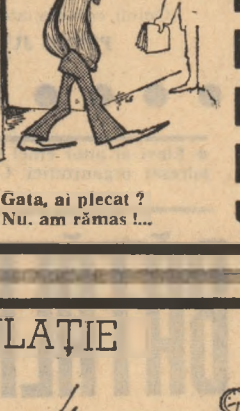
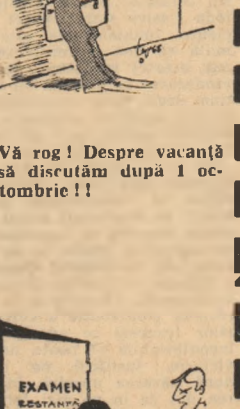
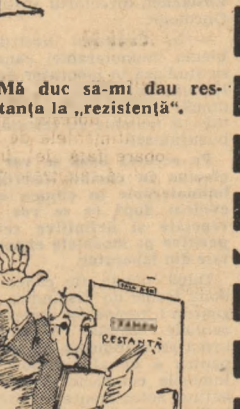
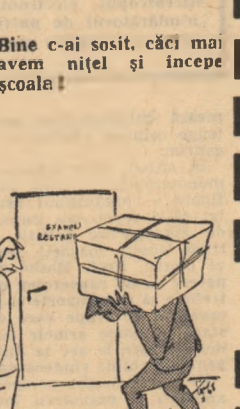
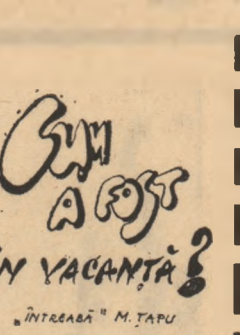
— Am un număr formidabil: mă a-runc de la 80 de metri înălțime într-o sticlă de Coca-cola și... intru înăuntru!
— Imposibil! Trebuie să fie vreun truc?
— Da, e un truc, dar rămîne între noi. E foarte simplu: pun o piolină pe sticlă...

— Am un număr formidabil: mă a-runc de la 80 de metri înălțime într-o sticlă de Coca-cola și... intru înăuntru!
— Imposibil! Trebuie să fie vreun truc?
— Da, e un truc, dar rămîne între noi. E foarte simplu: pun o piolină pe sticlă...

— Am un număr formidabil: mă a-runc de la 80 de metri înălțime într-o sticlă de Coca-cola și... intru înăuntru!
— Imposibil! Trebuie să fie vreun truc?
— Da, e un truc, dar rămîne între noi. E foarte simplu: pun o piolină pe sticlă...

— Am un număr formidabil: mă a-runc de la 80 de metri înălțime într-o sticlă de Coca-cola și... intru înăuntru!
— Imposibil! Trebuie să fie vreun truc?
— Da, e un truc, dar rămîne între noi. E foarte simplu: pun o piolină pe sticlă...

SATIRĂ • UMOR • SATIRĂ

Mai stau și eu de vorbă cu vecinul de apartament, cu tovarășul de lingă mine la vreo sedință plicticoasă, stau de vorbă și cu mine uneori, dar niciodată nu am stat la tafas cu minele sau cu picioarele, de pildă. Oricît mă strădui eu, orice aș face, nu cred că piciorul drept sau sting mi-ar putea răspunde ceva. De la un oarecare Vasile Secărică am aflat că el stă adesea de vorbă cu... pantofii. Cred că e nebun sau alcoolic — tot un drac. Și totuși, am văzut mai zilele trecute pe un oarecare Ilie Torocopcă, la restaurantul „Băteții veseli” (era o tristețe acolo...) care stătea de

MÎINILE

vorbă cu minile. Ilie ăsta are vreo 2 metri înălțime, solid cît doi de-al de subsemnatul și are niște minii, cu niște mușchii de te sperie. După ce a bătut vreo 400 de grame de lăcătușerie, el îi spune torocopcă, de unde își trage și „nunțele” a început cearta cu minile, ceartă care a degenerat în bătaie. „La stați voi aici pe masă să stăm de vorbă. Nu vă e rușine, nu vă jenați să stați toată ziua în buzurare, să nu faceți nimic? Uitați-vă și voi una la alta, să vedeți cum arătați. Unde ați mai văzut voi minii ca astea, puternice, frumoase, fără bățături... păi da fără bățături, că stați toată ziua în buzurari sau pe pahar. Dacă ați fi muncit la zidărie știți voi câte bățături ați lua pe lună? Cel puțin 20. Dar nu, voi nu ați vrut la zidărie, că de... erau cărămizile aspre și vă rodea pielea. Ați fost la o fabrică de hirtie, lucrați la mașina de tocat lemnul de brad și... și ce ați făcut? Nu mai știți? Ați fugit ca niște lașe ce sinteți. „st fri-că, asta e! Ce-ați zis voi, dacă vine Torocopcă beat și ne scapă în toacătoare... Dacă nu vede ni-meni nu transformăm în hirtie. Și dacă ne-am transforma în hirtie velină, mai treacă, meargă... dar de... fabrica mai producea și hirtie din aceea... sul... perforată din loc în loc. Și atunci unde o să ajungem noi, așa mîndrele de minii. Zău că sinteți frumoase...”. Și Ilie Torocopcă începu să le sărute pe rînd.

„La lăcătușerie nu v-a convenit. Păi cum dracu să vi convină. Adică voi să vă murdăriți de ulei? Nuuu... Dacă faceți lăcătușerie nu luam eu azi chenzină? Ba o luam dar așa... Ah, mizeria-

arcuiește nervos, semn care îi anunță victoria. Cel învins, pierdut, cum crede ea, este tratat cu oțetă zimbește leioasă. Și experiența continuă cu alt subiect, pină ce

se „victimele” Dumneaei face „esperențe de psihologie”. Cel sortit a fi „desecat” (vrea să zică disecat) este țintit de privirile fulgurante ale acestei Gorgone de cafe-nă. Cînd crede că l-a dat gata, își ridică puțin capul, iar sprinceană stingă i se

sonesc doi sau trei dintre „flăcăii de companie” ai cariatidei. Îi invită discret, cu coada ochiului, apoi îi tratează cu țigări. Băieții însă, o roagă să servească de la ei, „din ălea străine”.

Cu oarecare greutate, Gorgona acceptă. După ce s-au înghesuit cei doi sau trei care să-i aprindă țigara, domina sa îi răspândește pe rînd, suflîndu-le fumul direct în față.

— Nu e rea iarba asta a Necuratului, copii! Ba e chiar de soi!

Periclitul care a servit-o cu iarba-Necuratului, măgulit de la chica leonină pină la

— Te întorci cam tirziu azi, îi spune soția, gospodarului.

— Nu sînt eu de vină, dragă. Am îngropat un mare actor și a fost așa de multă lume, discursuri, aplauze și rechemări, încît a trebui să-l dezgrop de 9 ori!

O Brigitte Hardot de preferență, sosește acasă nebună de bucurie:

— Gata! Am obținut în fine un mare rol!

— Ah, da? Ce rol?

— Ei bine, iată! Sînt subretă, trebuie să anunț că masa e servită, bat la ușă și stăpînului imi strigă: Nu intra!

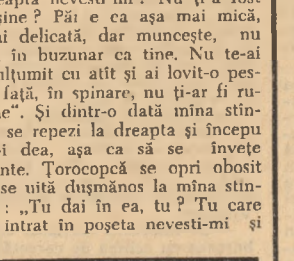
Un tinăr actor, proaspăt angajat încearcă zadarnic să se impună criticii și publicului cu mica replică pe care o spune: „Mina dumneavoastră, marchiză, trebuie să v-o sărut...” Atunci are o idee intră în scenă și spune:

— Mina dumneavoastră, marchiză!...

Apoi, întors către sală, face complice cu ochiul și adaugă:

— Trebuie să o sărut...

Unde am pus bomba? Desen de CINDREL LUPE

ANECDOTE

La un cinematograful unde se proiectează un film în relief, după un procedeu revoluționar. Un om se apleacă peste fotoliul din fața lui și spune:

— Doamnă, pălăria dumneavoastră mă deranjează... Nu vreți s-o scoateți?

— Dar, în fine, domnule, e imposibil! Sînt în film...

La directorul circuitului:

— Vă propun o atracție extraordinară. Puneți un milion pe capul soției mele. Eu apar pe scenă, în fa-

ta publicului, fac un salt mortal, îl ratez și mor. Pe de o parte, eu m-am plictisit de viață. Pe de alta, vă fac beneficiarul unui spectacol nemai-văzut. Ce spuneți?

— De... Dar dacă publicul te bisează?

Un tip se prezintă la directorul circuitului:

— Am un număr formidabil: mă a-runc de la 80 de metri înălțime într-o sticlă de Coca-cola și... intru înăuntru!

— Imposibil! Trebuie să fie vreun truc?

— Da, e un truc, dar rămîne între noi. E foarte simplu: pun o piolină pe sticlă...

CARIATIDA CAFENELEI

ge „victimele” Dumneaei face „esperențe de psihologie”. Cel sortit a fi „desecat” (vrea să zică disecat) este țintit de privirile fulgurante ale acestei Gorgone de cafe-nă. Cînd crede că l-a dat gata, își ridică puțin capul, iar sprinceană stingă i se

GLUME CU ȘI DESPRE ACTORI

— Te întorci cam tirziu azi, îi spune soția, gospodarului.

— Nu sînt eu de vină, dragă. Am îngropat un mare actor și a fost așa de multă lume, discursuri, aplauze și rechemări, încît a trebui să-l dezgrop de 9 ori!

O Brigitte Hardot de preferență, sosește acasă nebună de bucurie:

— Gata! Am obținut în fine un mare rol!

— Ah, da? Ce rol?

— Ei bine, iată! Sînt subretă, trebuie să anunț că masa e servită, bat la ușă și stăpînului imi strigă: Nu intra!

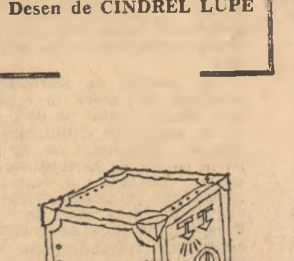
Un tinăr actor, proaspăt angajat încearcă zadarnic să se impună criticii și publicului cu mica replică pe care o spune: „Mina dumneavoastră, marchiză, trebuie să v-o sărut...” Atunci are o idee intră în scenă și spune:

— Mina dumneavoastră, marchiză!...

Apoi, întors către sală, face complice cu ochiul și adaugă:

— Trebuie să o sărut...

Unde am pus bomba? Desen de CINDREL LUPE

ANECDOTE

La un cinematograful unde se proiectează un film în relief, după un procedeu revoluționar. Un om se apleacă peste fotoliul din fața lui și spune:

— Doamnă, pălăria dumneavoastră mă deranjează... Nu vreți s-o scoateți?

— Dar, în fine, domnule, e imposibil! Sînt în film...

La directorul circuitului:

— Vă propun o atracție extraordinară. Puneți un milion pe capul soției mele. Eu apar pe scenă, în fa-

ta publicului, fac un salt mortal, îl ratez și mor. Pe de o parte, eu m-am plictisit de viață. Pe de alta, vă fac beneficiarul unui spectacol nemai-văzut. Ce spuneți?

— De... Dar dacă publicul te bisează?

Un tip se prezintă la directorul circuitului:

— Am un număr formidabil: mă a-runc de la 80 de metri înălțime într-o sticlă de Coca-cola și... intru înăuntru!

— Imposibil! Trebuie să fie vreun truc?

— Da, e un truc, dar rămîne între noi. E foarte simplu: pun o piolină pe sticlă...

JOCURI • JOGURI • JOGURI

ZOO

ORIZONTAL: 1) Animal... de casă — Au scăpat de mina Sfînzului grație lui Oedip (fem.). 2) Plinge cu lacrimi de... crocodil — Mese! 3) Dînsa de colo — Semn de maimuță. 4) Ușurare — Dorm cu ochii deschiși (dim.). 5) Leul din Dolj (pl.) — Tînta unei zoo-navale (mit.). 6) Etna pentru rebusiști! — Serenada pe zăpadă! 7) Ține casa în spinare — Animalele șahului. 8) Concert de baltă. 9) Pui de leu — Șerpii vegetali ai junglei. 10) Prefix al hărniciei! — E tot un mîgar — Asin! 11) Ceas deșteptător al o-răritănilor — Pretex zoo-poetic topircenian (pl.).

VERTICAL: 1) Puricele plajului — Nu vede pe unde calcă. 2) Întii ele și apoi fanții! — Rîtul porcului! 3) Prinde șoareci — Chelner șef (od.) — E un mare bou. 4) Moartea găinilor — A

iubi (arb.). 5) Cată! — Plantă din țările calde. 6) Duminică fotbalistică — Toc gol! 7) Gura-leului (pl.) — Pilulă vinătoarească. 8) Specie de papagal — Ca un lup de mare (pl.). 9) Imprimeu stil zehăr (fem.). 10) Porumbel călător — Cămilă cu o cocoașă. 11) Vechi locuitori de pe meleaguri dobrogene — Alergători de la pol.

1. Raport social de producție sau de importanță fundamentală: 2. Stat în S.U.A.; 3. Colecție de povestiri din viața călugărilor; 4. Peninsula europeană; 5. Fixat prin tarif; 6. Prietenos; 7. Rămîne după ploii sau inundații.

L. ADRIAN

PROBELE

Pentru filmul „Pădurea fermeacă” regizorul are nevoie de o fetiță așa și așa, cu codițe și ochi scilipitori și o găsi într-un orașel și îl spuse să vină să dea probe.

Fetița veni.

Dar cum filmul nu se fien imediat fetița veni iarși la probe.

Si veni și a treia oară și a patra și a cincea oară și, în sfîrșit, cînd totuși părea să fi fost în ordine iar filmul să intre în producție regizorul îl spuse că ar fi mult mai nimerit să dea probe fetița el.

AMBIȚIE

Cît de vizibile sînt granțele fantaziei sale! exclamă criticul, bolnav de părere de rău. E ca și cum l-am vedea pe o șosea gonind cu mașina și, deodată, se oprește în fața unei bariere. Și n-o poate depăși.

— Ba pot! se hotărî scriitorul. Și coborî și dădu la o parte bariera și urcă panta spre linia ferată vînd să treacă dincolo dar, între timp, muri călcai de tren.

COMUNICARE

Aprupe de anul 2000 în pădurea de cedri și stejari apăru o uriașă reptilă cu solzi de flărăstrău înghilind, dintr-o dată, cite o sută de arbori.

Si pentru prima oară și-ar fi dorit picioare. Dar ei trăiau ca într-un somn și se treceau gîlții de macarale și așteptau pe benzile de decolaj să trasi de clești și-m-pingi de maluri în prăpastia metalică a morții.

Si nu se mai auzea decît țipătul scurt și extremurător asemenea celui de leopard și pe care copaci nu-l scot decît o dată în viață.

Eu trecam pe-acolo și n-am putut să fac altceva decît să iau cu mine un co-pac.

Si numai el l-a putut salva pe celalalt.

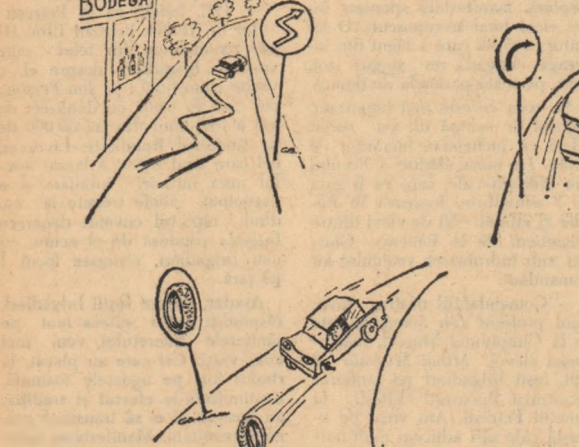
Desene de DORIN DIMITRIU

PĂTRAT

1. Raport social de producție sau de importanță fundamentală: 2. Stat în S.U.A.; 3. Colecție de povestiri din viața călugărilor; 4. Peninsula europeană; 5. Fixat prin tarif; 6. Prietenos; 7. Rămîne după ploii sau inundații.

L. ADRIAN

SEMNE DE CIRCULAȚIE

UMOR • UMOR • UMOR

Desen de G. BADEA

Desen de G. BADEA

PRINCIPIILE POLITICII EXTERNE A PARTIDULUI APROBATE DE INTREGUL POPOR

Aşa după cum menţionăm în numerele anterioare ale ziarului, pe adresa C.C. al P.C.R. continuă să sosesc numeroase scrisori şi telegrame purtând semnătura a diferite categorii de oameni ai muncii, tineri sau vîrstnici, adresate conducerii partidului, personal tovarăşului Nicolae Ceauşescu...

„Cadrele didactice din municipiul Piteşti, intrate cu ocazia aniversărilor anuale, se spun într-o telegramă, își exprimă și cu acest prilej adîncă recunoștință și încredere față de politica internă și externă a Partidului Comunist Român — conducătorul neceritat al poporului nostru, față de Comitetul său Central în frunte cu tovarășii Nicolae Ceauşescu...

„Inviatarea și profesorii municipiului Pitești încearcă un sentiment de legătură și încredere față de fermătență și consecvență cu care partidul nostru comunist, fidel învățătorilor marxisti-leninisti, internaționalismului socialist, adăptă în politica externă o politică responsabilă...

Politica partidului este o sinteză a celor mai înalte idealuri ale poporului

Politica partidului este o sinteză a celor mai înalte idealuri ale poporului. Simțul uman al prieteniei și respectului față de alte popoare, realismul, rațunea, dreptatea și umanismul — iată politica noastră, iată de ce atunci cînd auzăm cuvintele secretarului general, simțeam ca oarecînd alt cetețean al acestor străbune pămînturi — sînt sigur — că ne auzăm înima vorbind...

INTILNIRE LA C. C. AL P. C. R.

Vineri la prînz, tovarășul Mihail Dales, secretar al C. C. al P.C.R., s-a întîlnit cu tovarășii A. K. Copalan, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C. din India (M), care, la invitația C.C.

SOSIEREA MINISTRULUI DE EXTERNE AL BELGIEI

La invitația ministrului afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, adresată în numele guvernului român, vineri seara a sosit în Capitală ministrul afacerilor externe al Belgiei, Pierre Harmel, cu soția, care va face o vizită oficială în țara noastră...

Ministrul belgian este însoțit de Etienne Davignon, șeful de cabinet al ministrului, Louis Colot, ambasador, înscărcinat cu problemele păcii și dezarmării în M.A.E., și Philippe de Schoutheete, șeful serviciului de presă din M.A.E.

Hirșova, Județul Constanța și din împrejurimi, participanți la Constatările anuale ale cadrelor didactice scriu: „Sprijinim cu toată puterea filatelice noastre principiile politicii externe a partidului nostru, politica ce se bazează pe respectarea consecvență a independenței și suveranității naționale, a egalității depline în drepturi, a neamestecului în treburile interne ale altor state și de intrajutorare tovarășească...”

„Noi, studenții catedrei, scriem, vom strînge și mai mult rîndurile în jurul partidului, vom urma neabătut politica sa internă și externă. Ne angajăm să muncim neobosiți pentru traducerea în viață a sarcinilor înalte din documentele partidului și privire la perfecționarea întregii vieți spirituale, vom încerca cu grijă și dragoste înțelegerea și transmiterea acestuia cunoștințele necesare formării lui ca viitori constructori ai socialismului și comunismului...”

„Vom educa tinerețea noastră în scopul folosirii înzătorilor nescuși ale tradiției poporului român, să cunoaștem și să iubescăm patria noastră socialistă, să trăim învățămîntele din istoria noastră și a lumii întregi, să pretuiască avuții obștești și muncă deosebită de întregul popor pentru sporirea lui, să urmeză pilda înaltașilor în îndrăzneală și în adevărata libertate și suveranitate națională. Așigurăm Comitetul Central al Partidului Comunist Român și personal pe dumneavoastră, tovarășii secretar general, de zălogul nostru, de toată dragostea încredințată, ce ne-a fost încredințată spre a-l modela în spiritul moralei comuniste al internaționalismului fierbinte și al internaționalismului...”

surse de neîncredere, la stabilirea unor raporturi cu adevărat prietenești, cu adevărat comuniste. Din ele rezultă și voința neștrămutată a poporului nostru de a-și apăra cu orice preț independența, munca sa pașnică, dedicată construirii socialismului.

AUGUSTIN BUZURA scriitor — Cluj

ANIVERSAREA CENTENARULUI FILARMONICII „GEORGE ENESCU”

(Urmare din pag. 1-a)

Pentru merite deosebite în activitatea cultural-artistică, cu prilejul împlinirii a 100 de ani de la înființare, Filarmonica de Stat „George Enescu” a fost distinsă cu Ordinul „Meritul Cultural” clasa I.

Pentru activitate îndelungată și merite deosebite în activitatea muzicală au fost distinși cu Ordinul „Meritul Cultural” clasa I, a II-a, a III-a, a IV-a și a V-a un număr de peste 400 artiști, dirijori, instrumentiști, cântăreți, scenografi, tehnicieni, cadre administrative de la Filarmonica de Stat „George Enescu”, Opera Română din București, formațiile muzicale ale Radio-Televiziunii, Orchestra Simfonică a Cinematografului, Teatrul de operă din București, Teatrul satiric-muzical „Constantin Tănase”, de la o serie de instituții artistice din orașele Cluj, Iași, Timișoara, Tg. Mureș, Brașov, Sibiu, Craiova, Bacău, Ploiești, Constanța, Arad, Baia Mare, Satu-Mare.

În numele celor decorați, au luat cuvîntul, mulțumind pentru înaltele distincții acordate, dirijorul Mircea Basarab, directorul Filarmonicii de Stat „George Enescu”, Nicolae Herlea, solist al Operei Române din București, regizorul Alexandru Szinberger, directorul Operei maghiare din Cluj, Lya Hubic, solistă a Operei Române din Cluj, Franz Xaver Dressler, dirijor al Corului Bach din Sibiu, Sara Trozner, instrumentistă la Filarmonica din Tg. Mureș, și Ion Baciu, dirijor la Filarmonica din Iași.

Cei distinși au fost apoi călduros felicități de tovarășii Nicolae Ceaușescu. Cuvintele rostite de președintele Consiliului de Stat au fost urmărite cu o deosebită atenție fiind înălțat aplaudate de oamănii de artă și cultură prezenți la solemnitate.

Tovarășii Nicolae Ceaușescu, Ion Gheorghe Maurer și ceilalți conducători de partid și de stat s-au întretînit apoi cordal cu cei decorați.

Cuvîntul tovarășului MIRCEA BASARAB

Cu emoția firească a acestor momente de nobilă solemnitate, permiteți-mi tovarășii secretar general al Comitetului Central al partidului, președinte al Consiliului de Stat, să dau expresie deplină grațitudinii și mulțumirilor fierbinți pe care colectivul Filarmonicii „George Enescu” le adresează partidului, Consiliului de Stat și guvernului pentru înaltele prețuri acordate activității sale.

Intemeindu-se pe o tradiție care, de astăzi, a devenit seculară, definindu-se încă de la început ca un factor important în cultivarea artistică a poporului român, în slujba căreia a fost mereu, înfruntînd uneori împrejurări vitrege, Filarmonica „George Enescu” și-a câștigat în anii de construcție a socialismului prestigiul cel mai larg și mai temeinic, atît în țară cît și peste hotarele ei. Este un prestigiu care vine să confirme — și pe acest plan al artei naționale interpretative — înțelegerea și eficacitatea politicii și îndrumărilor Partidului Comunist Român în domeniul

culturii, sprijin permanent și creator al strădănilor și năzuințelor noastre de perfecționare. Promovînd și transmitînd marelui public valorile muzicii românești și ale altor școli naționale, avem conștiința că aducem o contribuție de preț la educarea poporului nostru în spiritul înaltei idealuri ale patriei socialiste, ale internaționalismului, ale păcii și colaborării între popoarele lumii.

Mă folosesc de prilejul acesta pentru a reînnoi totala noastră adevărată politică internă și externă a partidului și statului, pentru a vă asigura, iubite tovarăși Nicolae Ceaușescu, de hotărîrea noastră de a vă urma exemplul strălucit, de slujire cu demnitate și abnegație a patriei, Republicii Socialiste România. Vom depune toate eforturile pentru înălțarea artei interpretative românești pe culmile de gândire și de simțire umană la care viața și spiritualitatea contemporană a poporului nostru îi dau dreptul și îi cer să aspire.

Cuvîntul tovarășului NICOLAE HERLEA

Vă rog să-mi dați voie ca, atît în numele meu personal cît și al colegilor mei de la Opera Română, să mulțumesc din inimă pentru înaltele distincții cu care am fost onorați.

Ordinile cu care am fost distinși astăzi exprimă, o dată în plus, grija neîndezmînată pe care conducerea de partid și de stat o arată artiștilor și artiștilor, prețuirea și dragostea cu care sîntem permanent înconjuurați. Toate acestea constituie pentru noi un stimul pozitiv spre o neîncetată auto-depășire și dăruire artistică, ne dau puteri creatoare, me-

reuză proaspete, în strădania de a reprezenta cu cinste în fața publicului românesc și celui de peste hotare arta lirică și coregrafică a României socialiste.

Țin, și cu acest prilej, să dau glas sprijinului fierbinte de care se bucură în rîndurile artiștilor, ca și ale întregului popor, activitatea și politica partidului nostru, atașamentul lui și recunoștința față de Comitetul Central al Partidului Comunist Român, în frunte cu secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Cuvîntul tovarășului ALEXANDRU SZINBERGER

Vă rog să-mi permiteți ca, în numele artiștilor decorați de la Opera maghiară de stat din Cluj, să exprim înălțarea noastră recunoștință pentru marea onoare ce ni s-a acordat. În aceste momente solenne, doresc să transmit conducerii noastre de partid și de stat mulțumirile entuziaste ale colectivului Operei maghiare de stat pentru ajutorul primit în cei 20 de ani de activitate, ajutor prin care această instituție a devenit un factor artistic demn de marea realizare din patria noastră.

Strîns unit în jurul partidului și guvernului, întregul nostru colectiv dorește să-și manifeste sentimentele de deplină aprobare față de înaltele principii ce călăuzesc politica noastră în întreaga sa politică și, totodată, recunoștința pentru grija și sprijinul de care ne-am bucurat permanent. Colectivul nostru, iubite tovarăși Ceaușescu, vă dorește, prin această solie, multă, multă sănătate și noi succese în munca dv. spre binele patriei noastre dragi, spre binele nostru, al tuturor.

Cuvîntul tovarășei LYA HUBIC

Cu emoție doresc să-mi exprim și eu înțelegerea grațitudinii pentru cinstea de care ne bucurăm și să vă încredințez, din partea colegilor mei

de la Opera Română din Cluj, care își va sărbători anul viitor semicentenarul, de întregul nostru devotament, de dragostea de care se bucură dar-

tidul în rîndul aluitorilor artei.

Noi, artiștii, prin arta noastră, ne străduim să exprimăm sentimentele oamenilor. Dar oamenii știu să-și exprime și ei în mod direct, sentimentele și sperăm, iubite tovarăși Ceaușescu, că v-ați putea convinge prin primirea pe care v-ați făcut-o oamenilor muncii la Cluj, români, ma-

ghiari, germani și de alte naționalități, de sinceritatea și căldura manifestărilor de atașament și admirație față de partid și de conducătorii săi în frunte cu dv., față de politica partidului și guvernului nostru.

Cu căldura acestor sentimente, încă o dată, vă mulțumim din toată inima.

Cuvîntul tovarășului FRANZ XAVER DRESSLER

În aceste momente emoționante în să mulțumesc conducerii de partid și de stat, dv. personal, stimate tovarăși Ceaușescu, pentru cinstea cu care mă onorați, văzînd în aceasta încă un semn al prețurii pe care o acordăți dezvoltării artei în patria noastră. Voi folosi acest prilej ca să-mi exprim recunoștința pentru condițiile excepționale care ne sînt asigurate acum, nouă, oamenilor de artă. Politica internă și externă a României socialiste îmi umple sufletul de bucurie și de nădejde. De fiecare dată, întorcîndu-mă din turneele organizate peste hotare, așteptam cu nerăbdare să-mi revăd

Jocurile mele de activitate din patrie, să înfinesc oamenii care îmi sînt cei mai apropiați și împreună cu care am trăit și muncit o viață, avînd acum satisfacția împlinirii năzuințelor noastre.

Ca cetățean al României, artist de naționalitate germană, mă angajez ca și de acum înainte să-mi închin întreaga putere de muncă țării noastre, pe care o iubim și o slujim. Vă mulțumesc, încă o dată și promit să-mi consacru arta activitate, din domeniul artei, poporului, ce-mi aduce, prin festivitatea de astăzi, un omagiu pe care-l primesc cu simțire.

Cuvîntul tovarășului ION BACIU

În numele colegilor mei din orașul Iași, care au fost distinși astăzi cu înalte ordine și medalii, permiteți-mi, tovarăși Ceaușescu, să vă mulțumesc din suflet. Aceste distincții oglindesc aprecierea muncii noastre, a activității artistice, care s-a desfășurat în acești ani în condiții din cele mai bune datorită grijii permanente pentru condițiile noastre de creație și de viață.

În acest prilej, pentru a reînnoi expresia aprobării noastre pe care o împărtășim față de pozițiile principale și de întreaga activitate a partidului nostru. Vă asigurăm că, întorcîndu-ne la noi acasă, nu ne vom preocupă eforturile pentru a traduce în viață politica înțeleaptă, profund patriotică a partidului, de ridicare a condițiilor de viață a oamenilor muncii din țara noastră pe culmile cele mai înalte ale culturii și civilizației.

Cuvîntul tovarășei SARA TROZNER

Sînt adînc mișcată de înalta apreciere pe care partidul și guvernul nostru o acordă muncii depuse de noi în domeniul cultural-artistic. Procesul construirii socialismului în patria noastră este un proces ce se desfășoară în domeniul economic, social-politic și cultural, un proces ce presupune din partea conducerii partidului și statului nostru o activitate complexă de îndrumare. Cu atît mai mult trebuie să mulțumesc pentru faptul că partidul se preocupă în mod atît de intens de munca fiecăruia dintre noi, care constituie o părticică infimă a muncii prin care întregul nostru popor asigură ridicarea patriei pe culmi tot mai înalte de progres și bunăstare.

Imi iau angajamentul ca, în continuare, folosind toate posibilitățile, să depun eforturi pentru ca să contribuie la educarea unor cadre de nădejde care să ridice prestigiul artei românești, să contribuie la înflorirea artei și culturii în patria noastră.

Imi iau angajamentul ca, în continuare, folosind toate posibilitățile, să depun eforturi pentru ca să contribuie la educarea unor cadre de nădejde care să ridice prestigiul artei românești, să contribuie la înflorirea artei și culturii în patria noastră.

Imi iau angajamentul ca, în continuare, folosind toate posibilitățile, să depun eforturi pentru ca să contribuie la educarea unor cadre de nădejde care să ridice prestigiul artei românești, să contribuie la înflorirea artei și culturii în patria noastră.

O NOUĂ ETAPĂ A GAZDELOR

Etape de miine, completă, are loc în condițiile unei atmosfere de efervescentă fotbalistică: un număr de echipe românești au debutat, sau urmează să intre în competițiile europene caracterizate printr-o confruntare de forțe de prim rang. Dacă toțiș Rapi-dul, prin victoria asupra echipei iugoslave O.F.K. Beograd (C.O.T.) ne-a produs — accentăm numai ca rezultat și nu ca joc — o fericire de un ceas măcar, echipa reprezentativă de tineret a țării, care se înfîntăză atît de împănănat „echipa speranțelor”, ne-a făcut să visăm urî după fiecare eșec pe care l-a avut la Salonic, unde s-a desfășurat prima ediție a Balcaniadei de fotbal. Așa cum se știe, de altfel, din 4 echipe participante, a noastră a ocupat locul 4. Ultimul. A fost învinsă în două meciuri cu scorul de 4-1. Niciuna din circumstanțele la care apelează antrenorii și conducătorii lotului deplasat nu-și

fondează argumentele pe un suport temeinic. „Sîntem ultimii dar am jucat frumos; s-a spus că am fost echipa cea mai tehnică. Și, pe deasupra, am lăsat o bună impresie disciplinară”. Pe cine poate să-l înduioșeze, să-l satisfacă un asemenea argument? Din ceea ce scriau ziarele grecești (în acea perioadă mă aflam

Turcii la pauză rezultatele erau 1-1 și 1-0! Aceasta nu poate reflecta decît o extrem de slabă pregătire. Noi vorbim că nici antrenorii nu puteau face minuni cu oamenii care li s-au pus la dispoziție de către cluburi, dintre care mulți figurau ca rezerve. Ceea ce mi se pare mai grav și de neînțelese este faptul că această com-

petiție din capul locului a fost primită cu o anume reticență de către însuși forul nostru de specialitate. Revenind la etapa de miine trebuie să ne afirmăm speranța — și dorim aceasta — că va fi una dintre cele mai reușite. Ne gîndim la spectacol, la eficacitatea înaintărilor, la ținuta sportivă a fotbalistilor. Derbiul etapei fără

DE TREI ORI LA PODEA ÎN 2 MINUTE

Feste 10 000 de spectatori au urmărit la Copenhaga meciul profesionist de box pentru titlul european la cat. semi-greacă dintre deținătorul centurii Lothar Stengel (R. F. a Germaniei) și Tom Bogs (Danemarca). Spre surprinderea generală Bogs a reușit victoria prin KO în prima repriză devenind campion al Europei. În decurs de 2 minute, Stengel a fost expulzat de trei ori la poda.

MARY RAND SE RETRAGE

Cunoscuta atletă engleză, Mary Rand, campionă olimpică la Tokio în proba de săritură în lungime, a anunțat ieri că se retrage definitiv din activitatea competițională, fiind suferindă. Rand urma să participe la J.O. în proba de 80 m garduri, însă nefiind refăcută complet de pe urma accidentului suferit la tendonul lui Achilles, a renunțat definitiv la atletism. Mary Rand este în vîrstă de 28 de ani. Ea se va deplasa la Ciudad de Mexico în calitate de comentatoare a secției de sport a B.B.C.

Pronosticul ziarului nostru pentru concursul Pronosport nr. 37, etapa din 15 sept. 1968

Table with 2 columns: Name and Odds. Includes F. C. Arges-Farul, U.T. Arad-A.S.A. Tg. Mureș, Crisul-Progresul, Polit. Iași-Jiul, U. Craiova-Petrolul, Steaua-U. Cluj, Ceahlăul-Polit. Galați, Gloria Birlad-Metrom, C.F.R. Pașcani-Electronic, Prosc. Brăila-Chimia Sv., Polit. Timiș-C.F.R. Timiș, Medicina Cluj-C.F.R. Cluj, Gaz Metan-C.F.R. Arad.

RALIUL BALCANIC

Vineri dimineața, în piața Scintelii din Capitală s-a dat startul în cea de-a IV-a ediție a Raliului Balcanic. La competiție, care anul acesta este organizată de A.C.R., participă concurenți din Iugoslavia, Bulgaria, Turcia și România. Trașorul, în lungime de circa 2 000 km., va avea 9 probe speciale de viteză în coastă la Oltuz, Hula-Medias, Corund, Bogata, Pirlul Rece, Polana Brașov,

SOSIEREA MINISTRULUI DE EXTERNE AL BELGIEI

La invitația ministrului afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, adresată în numele guvernului român, vineri seara a sosit în Capitală ministrul afacerilor externe al Belgiei, Pierre Harmel, cu soția, care va face o vizită oficială în țara noastră.

Ministrul belgian este însoțit de Etienne Davignon, șeful de cabinet al ministrului, Louis Colot, ambasador, înscărcinat cu problemele păcii și dezarmării în M.A.E., și Philippe de Schoutheete, șeful serviciului de presă din M.A.E.

de peste hotarele

Convorbiri economice româno-mexicane

CIUDAD DE MEXICO 13 — Trimisul special Agerpres — Vasilie Oros transmite: În cadrul vizitei pe care o întreprinde în Mexic delegația guvernamentală română, în ziua de 13 septembrie a avut loc sub auspiciile Băncii naționale de comerț exterior, o întâlnire cu reprezentanții ai ministerelor de externe, industrie și comerț, finanțe și credit public, ai patrimoniului național, precum și ai altor instituții centrale. Din partea română au participat Gheorghe Rădulescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, șeful delegației, Crizore Bărbănuș, vicepreședinte al Comisiei guvernamentale de colaborare și

cooperare economică și tehnică, alți membri și experți ai delegației. Au fost examinate, pe grupe de lucru posibilitățile concrete privind promovarea și dezvoltarea schimburilor comerciale, a cooperării economice și tehnice în diferite domenii, precum și colaborarea în sectorul financiar-bancar între România și Mexic. În același sens, Valentin Steriopol, adjunct al ministrului comerțului exterior, împreună cu Ion Mineu, adjunct al ministrului minelor, au purtat convorbiri cu subsecretarul de stat pentru agricultură, ing. Ricardo Acosta și cu conducătorii ai Asociației minerilor. În aceeași zi, șeful delegației române, Gheorghe Rădulescu, însoțit de Ion Mineu, adjunct al ministrului minelor, au avut o convorbire cu Manuel Franco Lopez, ministrul patrimoniului național, care, cu acest prilej, a manifestat interes pentru principiile de cooperare economică și tehnică promovate de România în relațiile internaționale.

Insulele Mauritius: Strada centrală a orașului Curepipe

Vizita delegației române în R. P. D. Coreeană

PHENIAN 13 (Agerpres). În zilele de 11 și 12 septembrie delegația guvernamentală ro-

mână, condusă de tovarășul Emil Drăgănescu, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri ai Republicii Socialiste România, care participă la manifestațiile prilejuite de a XX-a aniversare a întemeierii Republicii Populare Democratice Coreene, a vizitat obiective industriale din orașele Ciogin și Ciuil.

La mingul oamenilor muncii din orașul Ciogin delegația guvernamentală română a fost salutată de Kim Nam Ghiu, președintele comitetului orașului.

În cuvântarea de răspuns, tovarășul Emil Drăgănescu a mulțumit pentru primirea călduroasă care s-a făcut delegației române și a adresat felicitări și urări de noi succese în îndeplinirea planului de șapte ani, colectivelor combinate și siderurgice și fabricii de fibre sintetice pe care le-a vizitat.

În orașele Ciogin și Ciuil, delegația guvernamentală română a fost însoțită de Săk San, secretar al Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea.

Plenara C.C. al Partidului Muncii din Albania

TIRANA 13 (Agerpres). — Agenția A.P.A. anunță că la Tirana a avut loc o plenară a C.C. al Partidului Muncii din Albania, în cadrul căreia Enver Hodja, prim-secretar al C.C. al P.M.A. a prezentat un raport „Cu privire la actuala situație internațională, îndeosebi după evenimentele din R. S. Cehoslovacă”. De asemenea, Mehmet Shehu, membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.A., președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Albania, a prezentat raportul „Cu privire la atitudinea R. P. Albania față de Tratatul de la Varșovia”. Plenara C.C. al P.M.A. a recomandat convocarea sesiunii Adunării Populare a R. P. Albania.

Intrunită în zilele de 12 și 13 septembrie, Adunarea Populară a R. P. Albania după ce a ascultat și dezbătut raportul prezentat de Mehmet Shehu, a hotărât retragerea R. P. Albania din Tratatul de la Varșovia.

Reforme în învățământul italian

Guvernul italian a aprobat joi seara un program de reforme în învățământul superior. Se preconizează măsuri care să permită o participare mai mare a studenților la administrarea facultăților, interzicerea ocupării simultane a unor posturi universitare și a unor funcții parlamentare sau guvernamentale, revizuirea regulamentelor de concurs pentru ocuparea posturilor universitare. „Acesta nu este marea reformă despre care se vorbește de mulți ani, ci doar soluții pentru cele mai urgente probleme”, precizează un comunicat al guvernului.

Incidente la Tokio

Peste 5.000 de studenți japonezi, au demonstrat vineri pe străzile Tokio-ului, cerind, după cum relatează corespondentul agenției ASSOCIATED PRESS, „democratizarea universității”. Impoptriva demonstrațiilor au fost mobilizate puternice forțe polițienești. Aproximativ 150 de tineri au fost arestați.

CONFERINȚA STATELOR NEPOSESOARE DE ARME NUCLEARE

ÎN CONTINUAREA discuțiilor generale a conferinței statelor neposezătoare de arme nucleare au luat cuvântul vineri delegații Finlandei, Argentinei, Indiei, Israelului, și Zambiei. În cuvântările lor vorbitorii s-au referit printre altele, la încetarea curselor înarmării nucleare pentru dezarmarea generală și totală, la interzicerea folosirii energiei atomice în scopuri pasnice și la problema garanțiilor.

Lucrările Adunării Naționale a R. S. Cehoslovace

PRAGA 13 (Agerpres). — După cum anunță agenția C.T.K., în sala spaniolă a Hradului din Praga au început lucrările celei de-a 26-a sesiuni a Adunării Naționale a R. S. Cehoslovace.

La lucrările sesiunii participă președintele Ludvík Svoboda, A. Dubček, prim-secretar al C.C. al P.C.C., O. Cerník, președintele guvernului, reprezentanți ai organelor de stat, invitați oficiali și reprezentanți ai oamenilor muncii.

Pe ordinea de zi a lucrărilor sesiunii se află, potrivit hotărârii prezidiului Adunării Naționale, declarația guvernului în legătură cu situația actuală și măsurile imediate. Deputații vor examina proiectul de lege cu privire la câteva măsuri temporare pentru sprijinirea ordinii publice, proiectul de lege cu privire la câteva măsuri temporare în domeniul presei și al altor mijloace de informare, proiectul prezidiului Adunării Naționale în legătură cu legea privind Frontul Național și altele.

Primul punct de pe ordinea de zi a sesiunii Adunării Naționale, președintele guver-

nului O. Cerník, a dat citire declarației guvernului R. S. Cehoslovace cu privire la situația creată și la măsurile imediate.

La dezbaterile, în legătură cu această declarație, au luat cuvântul președintele Ludvík Svoboda, J. Smrkovský, președintele Adunării Naționale, F. Barbírek vicepreședinte al Consiliului național slovac.

Deputații au adoptat în unanimitate o hotărâre în legătură cu declarația prezentată de O. Cerník în care se arată că ținând seama de situația existentă Adunarea Națională consideră necesar să legitimeze programul guvernului aprobat de ea la 3 mai a.c.

Adunarea Națională exprimă încredere guvernului republicii și sprijin în realizarea programului său. În legătură cu aceasta, ea face apel la toți cetățenii republicii să îndeplinească disciplinat legile și hotărârile și să contribuie conștient la consolidarea situației politice, la realizarea programului guvernamental și la dezvoltarea societății socialiste în Cehoslovacia.

Problemele Africii Deschiderea conferinței O. U. A. la nivel înalt

Cea de-a 5-a conferință a șefilor de state și de guverne ai țărilor membre ale O.U.A. s-a deschis vineri seara la Palatul Națiunilor de la Club des Pins, de lângă Alger. Ședința inaugurală a fost prezidată de Joseph Mobutu, președintele Republicii Congo (Kinshasa) și președinte al precedentelor conferințe O.U.A. la nivel înalt.

Cu acest prilej, Houari Boumediene, președintele Consiliului revoluției din Algeria a rostit un amplu discurs și a subliniat importanța actualii conferințe O.U.A. la nivel înalt, urind apoi deplin succes lucrărilor șefilor de state și de guverne africani — întruniți la Alger.

ALGER 13 — Corespondentul Agerpres, C. BENGHA, transmite: Începută la 4 septembrie, cea de-a 11-a sesiune a Consiliului ministerial O.U.A. și-a încheiat lucrările la Palatul Națiunilor de la Club des Pins, după ce a dezbătut principalele probleme care preocupă continentul african. Întreaga activitate desfășurată atât în ședințele plenare cât și în comisiile desemnate de conferință a fost sintetizată într-un ansamblu de proiecte și rezoluții aprobate de plenul conferinței. Într-unul din aceste proiecte de rezoluție sunt abordate problemele teritoriilor africane aflate încă sub dominația colonială portugheză. Să se dea un mod expres grupului african de pe lângă Organizația Națiunilor Unite să acționeze în așa fel încât sancțiunile prevăzute în capitolul 7 al Cartei O.N.U. să fie puse în aplicare împotriva Portugaliei. În proiect se apreciază în mod deosebit succesele obținute de mișcările de eliberare în lupta armată împotriva colonialismului și rasismului.

Alt proiect de rezoluție adoptat de Consiliul ministerial se referă la teritoriul Namibiei (Africa de sud-vest). În proiectul propus în această problemă se reafirmă sprijinul total și necondiționat acordat de popoarele Africii populației oprimată din Namibia, condamnă regimul rasist din R.S.A. pentru refuzul de a aplica rezoluțiile O.N.U. prin care s-a retras guvernului sud-african mandatul asupra acestui teritoriu.

Un alt proiect de rezoluție condamnă discriminarea rasială și politica de apartheid, declarând anul 1969 ca an de luptă împotriva rasismului. Problema rhodesiană face obiectul unui alt proiect de rezoluție în care sunt condamnate acțiunile minorității rasiste de la Salisbury, vinovată de crima de genocid împotriva poporului zimbabwe.

Se subliniază, totodată, alianța existentă între guvernele sud-africane și portugheze pentru sprijinirea regimului lui Ian Smith. În proiect se reafirmă necesitatea urgentă ca toate țările să rupă relațiile economice sau de altă natură cu Rhodesia.

Consiliul Ministerial al O.U.A. a adoptat și alte proiecte de rezoluție. Unul din ele recomandă conferinței șefilor de state și de guverne să ceară mișcările de eliberare recunoscute de O.U.A. să formeze un front comun în vederea intensificării luptei împotriva forțelor coloniale. În același proiect de rezoluție se stipulează recomandarea ca orice agresiune din partea regimurilor rasiste și coloniale din Africa de sud și Rhodesia împotriva unui stat membru al O.U.A. să fie considerată drept o agresiune împotriva tuturor statelor membre ale O.U.A. Seria proiectelor de rezoluții cuprinde probleme cu privire la funcționarea comitetului eliberării, chestiuni administrative, financiare și instituționale care toate vor fi supuse spre ratificare conferinței la nivel înalt.

referă la teritoriul Namibiei (Africa de sud-vest). În proiectul propus în această problemă se reafirmă sprijinul total și necondiționat acordat de popoarele Africii populației oprimată din Namibia, condamnă regimul rasist din R.S.A. pentru refuzul de a aplica rezoluțiile O.N.U. prin care s-a retras guvernului sud-african mandatul asupra acestui teritoriu.

Un alt proiect de rezoluție condamnă discriminarea rasială și politica de apartheid, declarând anul 1969 ca an de luptă împotriva rasismului. Problema rhodesiană face obiectul unui alt proiect de rezoluție în care sunt condamnate acțiunile minorității rasiste de la Salisbury, vinovată de crima de genocid împotriva poporului zimbabwe.

Se subliniază, totodată, alianța existentă între guvernele sud-africane și portugheze pentru sprijinirea regimului lui Ian Smith. În proiect se reafirmă necesitatea urgentă ca toate țările să rupă relațiile economice sau de altă natură cu Rhodesia.

Consiliul Ministerial al O.U.A. a adoptat și alte proiecte de rezoluție. Unul din ele recomandă conferinței șefilor de state și de guverne să ceară mișcările de eliberare recunoscute de O.U.A. să formeze un front comun în vederea intensificării luptei împotriva forțelor coloniale. În același proiect de rezoluție se stipulează recomandarea ca orice agresiune din partea regimurilor rasiste și coloniale din Africa de sud și Rhodesia împotriva unui stat membru al O.U.A. să fie considerată drept o agresiune împotriva tuturor statelor membre ale O.U.A. Seria proiectelor de rezoluții cuprinde probleme cu privire la funcționarea comitetului eliberării, chestiuni administrative, financiare și instituționale care toate vor fi supuse spre ratificare conferinței la nivel înalt.

„Omul și mediul înconjurător”

Ce efecte va avea scăderea permanentă a procentului de oxigen în atmosferă, în condițiile vieții moderne? Preocuparea față de consecințele poluării atmosferice a ocupat un loc important la recenta Conferință internațională „Omul și mediul înconjurător”, organizată la Paris de UNESCO. Raportul prezentat de vicepreședintele Uniunii Internaționale pentru conservarea naturii, Frazer Darling, a cuprins un avertisment direct: „A trecut timpul când se putea considera că zonele industriale sunt zona cu atmosfera poluată, populația unde există o anumită existență, dar unde nu trebuie să locuiești. Astăzi omul a poluat atmosfera întregii noastre planete.”

Într-un exemplu, care arată ce grad atinge poluarea mediului înconjurător: cantitatea de insecticide, ca DDT, care sînt răspândite în fiecare an pe diferite suprafețe de pământ pe lângă combaterea dăunătorilor — au și un efect negativ. Oamenii de știință au descoperit urme de insecticide la fucile din Antarctica. Ținând seama că practic la mii de kilometri de locul respectiv nu

au fost răspândite insecticide, oamenii de știință au ajuns la concluzia că focile au mîncat pești migratori care, la rândul lor, au dispartut orice victuitor din Canalul Mideel timp de mai mult de un an.

S-a dezbătut de asemenea, problema scurgerii hidrocarburilor și detergenților în ape curgătoare, cerința aerului ar crește — bine înțeles în decurs de câteva secole — ceea ce ar provoca topirea calotelor polare și, în consecință, ar fi inundate multe orașe faniice ale lumii. De aceea, oamenii de știință au atras atenția asupra necesității de a ține seama de echilibrul din natură.

Oamenii de știință intrunși sub egida UNESCO au recomandat în nici un caz „reînchimbarea naturii”, ceea ce ar fi fost imposibil, ei au studiat posibilitățile de menținere științifică a echilibrului în natură și au cerut ca acțiunile să se desfășoare într-un mod controlat. Aceasta este calea pentru a împiedica poluarea dincolo de limita a mediului înconjurător.

P. NICOARĂ

60 DE DOSARE ȘI UN SCANDAL

Trei ziare din Saigon au fost, pe neașteptate, suspendate. Trei ziare a căror loialitate față de Washington nu este pusă la îndoială (printre ele — „Saigon Post” despre care unii pretind că ar fi cel mai citit de către militarii americani din Vietnamul de sud) și care, în materie de politică internă, dovedesc totdeauna o cumințenie apreciată de generali — miniștri. Și, totuși, cele trei ziare s-au văzut silite să-și înceteze apariția pentru câteva zile (nu gîndesc, mai ales, la dezolarea militarilor americani lipsiți de hrana lor spirituală!).

Sursa neplăcerilor a reprezentat-o telegrama transmisă de o agenție de presă americană pe care imprudentii redactori saigonezi au reprodus-o fără să se gîndească la consecințe (sau, poate, imprudentia a fost calculată). Informația, succintă, pomenea despre 60 dosare referitoare la afacerea pe puțin curate ale unor înalte personalități din sferile conducătoare ale Saigonului. Dosarele cu pricina ar fi trecut din mîinile premerului în cele ale președintelui Thieu. Informația a produs scandal. Prima măsură: suspendarea celor trei ziare. Președinția a publicat o declarație și a calificat stirea „pură invenție”. Oficialitățile guvernului au procedat la fel.

Dacă luăm în considerare unele „amănunte” s-ar părea că informația n-a apărut datorită unei simple neglijențe. Majoritatea celor 60 de dosare se referă la persoane despre care un cotidian parizian afirmă că „aparțin clientelei politice a generalului Ky”. Fostul premier împins pe linie moartă, într-o funcție oarecum protocolară, a reacționat probabil cu violență și, pentru a aplana scandalul, Thieu a ordonat sancționarea celor trei ziare.

Dar numai după două — trei zile ministrul care cu tonul de indignare din decimintrele oficiale, anunțase sancțiunea, a făcut cunoscut — cu un aer senin — că ziarele în cauză au fost absolvite de pedepsă. Jocul de-a sancțiunile era darul să „dovedească, încă o dată, că în culisele saigoneze hărțile continuă și că Ky a încetat de a mai fi atotputernic...”

Print-o coincidență (stranie coincidență) în aceeași zi s-a aflat că încă trei șefi de provincie au fost înlăturați pentru corupție iar doi din ei vor ajunge chiar în fața justiției. Cu cei trei numărați șefilor de provincie concediați în ultimele trei luni s-a ridicat la 20 (dintr-un total de 43). Nu cumva sînt și ei oameni lui Ky? Căci dacă este vorba de extirparea corupției, funcționarii mai mari și mai mici ai Saigonului ar trebui, cu toții, să ia drumul pușcărilor. E. O.

Două interviuri

Din ziarul vest german BILD AM SONNTAG aflăm că un grup de foști mercenari albi din Congo conduși de faimosul Siegfried Müller este în curs de a-și găsi un nou „plasament”. Într-un interviu acordat unui reporter al anințului cotidian, maiorul mercenar a precizat că a primit „oferte serioase și foarte precise” de la Salisbury și că nu are intenții să în cel mult câteva săptămîni va putea să semneze „un angajament formal” și să-și înceapă „activitatea” în Rhodésie de sud, oferindu-i „substanțiale experiențe militare”.

Cum arată experiența militară a lui Siegfried Müller am putut afla mai demult din detaliile oferite cu multă dezinvolură de acest aventurier asasin reporterului revistei hamburgheze DER STERN (iunie 1966). Cităm doar un fragment din convorbirea lui Müller cu reporterul lui DER STERN (reprodusă, de altfel, pe atunci pe larg, și în ziarul nostru):

„Ucid pentru bani. Detasamentul meu a omorît în Congo peste 3000 de negri... Eu personal simt o plăcere deosebită și o satisfacție deosebită numai atunci cînd înfig baioneta în burta unui adversar. Împușcarea nu mă pasionează, revoluția nu mă folosește decît în cazuri rare”.
L-am citat pe Müller pentru că destăinuierile lui ni se par a fi foarte potrivite pentru ilustrarea unui alt interviu. E vorba de un interviu acordat corespondentului ziarului THE GUARDIAN de noul patron în perspectivă al experimentatului Müller — prim ministrul sud-rhodesian Ian Smith.
„E adevărat — a arătat Smith — că foarte mulți ne aruncă oprobriu. Nu ne putem totuși plînge că nu avem înțelegerea multor prieteni. Multe conștiințe sînt alături de noi”.

Premierul rasist de la Salisbury a omis să dea vreun amănunt mai precis despre „conștiințele” care se solidarizează cu regimul sud-rhodesian. El ar fi putut, oricum, să-l numească pe Siegfried Müller printre cele mai de frunte „conștiințe” care se află alături de regimul său anarhic.

EM. RUCAR

În urma puternicului cutremur care a zguduit recent Iranul, printre mii de victime s-au găsit și numeroși copii. Aici, ca fetița din imaginea de mai sus, își caută în zadar părinții rămași sub dărîmături

pe scurt

● LA 12 SEPTEMBRIE primul ministru al Ceylonului, Dudley Senanayake, a primit pe ambasadorul Republicii Socialiste România în Ceylon, Aurel Ardeleanu. Intrevvedere a s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

● AMBASADORUL român a avut de asemenea, întrerînderi cu miniștrii ceylonezi ai comerțului și industriei.

● ÎNCĂ 6 AVIOANE AMERICANE RICANE DOBORÎTE

● AGENȚIA V.N.A. transmite că în ultimele zile forțele armate populare din provincia Quang Binh și Vinh Linh au doborât 6 avioane americane, numărul total al avioanelor S.U.A. doborîte deasupra teritoriului Vietnamului de nord se ridică astfel la 3151.

● JUDECĂTORUL William Douglas de la Curtea Supremă a Statelor Unite a hotărît să amine temporar plecarea unui grup de 113 rezerviști spre Vietnamul de sud care au declarat că ei au fost încorporați ilegal. Săptămîna trecută, cei 113 rezerviști au prezentat un apel la hotărîrea de încorporare care a fost însă respins de președintele Curții Supreme Earl Warren.

● SE CONSIDERĂ că acțiunea lor judiciară este prima de acest fel întentată împotriva legii din 1966, pe baza căreia președintele Johnson poate mobiliza rezerviști fără o declarație de război sau de urgență pe scară națională.

● DIN 1966 pînă în prezent au fost mobilizați pe baza acestei legi peste 38.000 de rezerviști.

● LA 13 SEPTEMBRIE Leonid Brejnev, Andrei Kirilenko Alexei Kosiğhin, Kiril Mazurov și alți conducători sovietici au vizitat expoziția industrială în-

hană deschisă recent la Moscova.

● INAUGURAREA SATULUI OLIMPIC

● ÎN PREZENTA președintele Mexicului Gustavo Diaz Ordaz ieri a fost inaugurat la Ciudad de Mexico, satul olimpic unde vor fi găzduiți cei 7.000 de sportivi participanți la cea de a 19-a ediție a Jocurilor olimpice.

● JAMES Elbert Singleton, a 41-a persoană din lume, supusă, la 5 septembrie, unei operații de transplantare a inimii, a înțecat din viață vineri la spitalul din Houston (Texas). Un purtător de cuvînt al spitalului a declarat că decesul s-a datorat unui stop cardiac.

Artiștii clujeni au prezentat iubitorilor de teatru din Budapesta și Debrecen mai multe spectacole cu piesele „Viforul” de Barbu Ștefănescu Delavrancea, „Moartea unui artist” de Horia Lovinescu, și „Tragedia omului” de Imre Madach. Turneul care s-a desfășurat în cadrul planului

Turneul artiștilor clujeni

în R.P. Ungară s-a încheiat

de colaborare culturală dintre Republica Socialistă România și Republica Populară Ungară — a prilejuit publicului amator de teatru din cele două orașe cunoștința cu arta teatrală din România în general și în special, cu activitatea teatrului maghiar din Cluj, activitate care ilustrează pregnant grija statului român pentru dezvoltarea și înflorirea artei și culturii minorităților naționale.

Cele șase spectacole prezentate de artiștii clujeni la care au asistat aproximativ 4.500 de spectatori au constituit un mare și de prestigiu succes.